

Thơ Mặc Giang

Quyển 7 - Mục Lục

(từ bài 601 đến 700)

01. Nụ cười cho nhau	601
02. Tặng một cành hoa	602
03. Thanh âm ẩn hiện bóng hình	603
04. Gõ cửa vô thanh	604
05. Quy ẩn thế thôi !	605
06. Điều vãn TT Chơn Kiến	606
07. Gõ cửa giọt không	608
08. Thương về Miền Trung	609
09. Cảm niệm HT Mãn Giác	610
10. Xin tiễn Thầy đi	612
11. Hình bóng Thầy	613
12. Nhớ ơn Thầy	614
13. Hình bóng Mẹ Hiền	615
14. Hình bóng Cha Già	616
15. Một người đi	617
16. Hạnh nguyện người tu	618
17. Nhớ nghĩa ân Sư	619
18. Đòi tôi là Tăng Sĩ	620
19. Đòi tôi là Ni Cô	621
20. Cung tiễn HT Đồng Chơn	622
21. Cảm niệm Ni trưởng Như Trí	624
22. Ngắm nhìn vạn hữu	626
23. Bờ cây khép lá	627
24. Chiếc lá thương thương	628
25. Kính ngưỡng HT Trí Quang 629 (bài này không có đề ở đây, nằm bên Publisher) chưa dùng	
26. Ngưỡng vọng HT Huyền Quang 631 (bài này không có đề ở đây, nằm bên Publisher) chưa dùng	
27. Thương về Miền Nam	634
28. Thương tiễn Cô Ba	635
29. Một nhà Việt Nam	637
30. Thương lấy quê mình	638
31. Ánh đạo nhiệm màu	639
32. Đóa hoa vô thường	640
33. An Giang quê tôi	641
34. Bà Rịa – Vũng Tàu quê tôi	642
35. Bạc Liêu quê tôi	643
36. Bắc Giang quê tôi	644
37. Bắc Kạn quê tôi	645
38. Bắc Ninh quê tôi	646
39. Bình Dương quê tôi	647

40. Bình Định quê tôi	648
41. Bình Phước quê tôi	649
42. Bình Thuận quê tôi	650
43. Bến Tre quê tôi	651
44. Cà Mau quê tôi	652
45. Cao Bằng quê tôi	653
46. Cần Thơ quê tôi	654
47. Đà Nẵng quê tôi	655
48. Đắk Lắk (Đắc Lắc) quê tôi	656
49. Đồng Nai quê tôi	657
50. Đồng Tháp quê tôi	658
51. Gia Lai quê tôi	659
52. Hà Giang quê tôi	660
53. Hà Nam quê tôi	661
54. Hà Nội - Thủ đô	662
55. Hà Tây quê tôi	663
56. Hà Tĩnh quê tôi	664
57. Hải Dương quê tôi	665
58. Hải Phòng quê tôi	666
59. Hòa Bình quê tôi	667
60. Hưng Yên quê tôi	668
61. Khánh Hòa quê tôi	669
62. Kiên Giang quê tôi	670
63. Kon Tum quê tôi	671
64. Đà Lạt - Lâm Đồng quê tôi	672
65. Lai Châu quê tôi	673
66. Lạng Sơn quê tôi	674
67. Lào Cai quê tôi	675
68. Long An quê tôi	676
69. Nam Định quê tôi	677
70. Nghệ An quê tôi	678
71. Ninh Bình quê tôi	679
72. Ninh Thuận quê tôi	680
73. Phú Thọ quê tôi	681
74. Phú Yên quê tôi	682
75. Quảng Bình quê tôi	683
76. Quảng Nam quê tôi	684
77. Quảng Ngãi quê tôi	685
78. Quảng Ninh quê tôi	686
79. Quảng Trị quê tôi	687
80. Sài Gòn, thành phố mến yêu	688
81. Nhớ Sài Gòn	689
82. Sơn La quê tôi	690
83. Sóc Trăng quê tôi	691
84. Tây Ninh quê tôi	692
85. Thái Bình quê tôi	693

86. Thái Nguyên quê tôi	694
87. Thanh Hóa quê tôi	695
88. Thừa Thiên - Huế quê tôi	696
89. Tiền Giang quê tôi	697
90. Trà Vinh quê tôi	698
91. Tuyên Quang quê tôi	699
92. Vĩnh Long quê tôi	700
93. Vĩnh Phúc quê tôi	700'
94. Yên Bái quê tôi	700''

Nụ cười cho nhau

Tháng 9-2006

Tôi bước đi từng bước phiêu du
Vén chân mây rẽ lối mịt mù
Nghe phong trần xác xơ gió núi
Cuối chân trời mở cửa thiên thu

Tôi bước đi từng bước lang thang
Nhặt hoang mơ đem rải lên ngàn

Nghe rong rêu cựa mình ngỡ ngác
Khói tro tàn vòn vợn lan man

Tôi bước đi nhạc trôi du dương
Hát vi vu trên mọi nẻo đường
Xóa tan đi điêu tàn thương tích
Người với người nói tiếng tình thương

Tôi bước đi lướt sóng trùng khơi
Sóng đẩy xô bèo bọt rã rời
Kiếp phù sinh biển trần than thở
Người thương người cho bớt lệ rơi

Nhân thế khổ đau nhiều
Đừng xéo dầy chi nữa
Hãy bắt nhịp cầu kiều
Trao thân thiện tin yêu

Nhân thế cần tình người
Đừng hơn thua tranh chấp
Hãy cho nhau nụ cười
Và những đóa hoa tươi.

Tặng một cành hoa

Tháng 9-2006

Nắng lên cho ấm cuộc đời
Buồn đau thả nhẹ buông lơ
Gió reo lung linh khe lá
Ca vang tiếng hát thành lời

Trao nhau thân thiện nụ cười
Truyền đi lan tỏa nơi nơi
Không đâu sâu bi ai oán
Tin yêu chan chứa tình người

Sống sao cho đẹp tâm hồn
Đồng vàng thơm lúa trở bông
Khổ người khổ mình chi thế
Có nghe giá buốt mùa đông

Cùng nhau cất bước lên đường
Cho nhau cuộc sống thanh lương
Khơi động tình thương mở cửa

Mở lòng từ ái thơm hương

Đan tay tặng một cành hoa
Thiên thư kết ngọc xây tòa
Phương đài ngàn sao lấp lánh
Khắp cùng hoàn vũ hoan ca.

Thanh âm ẩn hiện bóng hình

* Tháng 6 - 06 * MG

Nụ Mai chúm chím noãn lời
Xuân sang sẵn Hậu ở đời nào phai
Hương Mai thơm ngát phương đài
Dấu tình lương Hậu hoa cài mếm trâm
Nét Mai nhất điểm hồng tâm
Thiên kim vạn Hậu trắng ngàn dặm soi
Vóc Mai óng ánh lưng đồi
Lung linh phúc Hậu sông ngòi biển đông
Nắng Mai phớt nhẹ non bông
Vút cao đỉnh Hậu chuông đồng ngân xa
Gió Mai nhẹ nhẹ thoáng qua
Hình vương ảnh Hậu khép hoa mỉm cười
Một Mai nhân Hậu ai người
Chín còn khó sánh, vẹn mười dễ sao
Một mai, Mai Hậu, thanh tao
Một mai, Mai Hậu, trúc đào trở bông.

Gõ cửa vô thanh !

Tháng 9-2006

Phù sinh cát bụi mây hồng
Rong rêu đem vẽ tang bông mà chi
Đan tâm trang trải tư nghi
Đan tay vá đắp có chi cũng đành
Kìa xem dấu ngọc tinh anh
Đem hong mây trắng trời xanh chơi cùng
Cong tròn ngựa úp nắp vung
Mở ra chấn động điệp trùng hư vô
Kính ngư bó chặt ao hồ
Lòng tong phe phẩy bốn bề biển khơi
Cho hay con tạo lạ đời
Bày trò đày ải con người nhân gian
Lửa nung cho biết đá vàng
Trần ai cho biết tóc tang bụi hồng

Biển sâu sao cạn tâm lòng
Núi cao sao chẵn mệnh mang tâm hồn
Vút nhìn quá mấy càn khôn
Muôn ngàn tinh tú chờn vờn phía sau
Vút nhìn quá mấy tinh cầu
Thiên la vạn tượng gói đầu giọt sương
Sá chi một chút đoạn trường
Biển dâu sóng vỗ tang thương gập ghình
Ô hờ gõ cửa vô tình
Nhìn cho thâm thấu, giật mình, ô ô !!!

Quy ản, thế thôi !

*Viết để thương một vị Thầy, mỗi lần gặp nhau thường nói
"mình có bạn rồi" dù chỉ trong một thời gian rất ngắn.
Khi Thầy và tôi cách biệt,
thỉnh thoảng còn gọi điện thoại thăm nhau.*

Hôm nay Thầy đã đi rồi
Sắc không hai nẻo xa xôi muôn ngàn
Ai đem lay ánh trăng vàng
Đề cho bóng nguyệt nhẹ nhàng lung linh
Vô thường khép mở tử sinh
Rong chơi phù thế bóng hình bụi bay
Bảo rằng, bản thể xưa nay
Chơn như hằng viễn tỏ bày mà chi
Bảo rằng, diệu lý huyền vi
Sao còn nhân ảnh đường đi lối về
Đôi bờ sóng vỗ giác mê
Mười phương còn hỏi tứ bề, lạ chưa
Vẽ chơi giọt nắng đỡ mưa
Bay bay sương gió đong đưa đầu cành
Nếu không, vũ trụ vắng tanh
Hư vô trống rỗng treo màn nguyên sơ
Thầy đi, tinh tú lững lơ
Tôi còn, dấu nét tình cờ khứ lai
Thầy đi, lối cỏ hoa cài
Tôi còn, gợi nhớ, đếm vài lá rơi
Duyên còn, có mặt trong đời
Duyên không, quy ản cuộc đời, thế thôi
Hôm nay, thế núi lưng đồi
Ngày mai vắng bóng, biển khơi vô cùng.

Ngày 05-9-2006

Điều Văn TT Chơn Kiến

*Kính dâng Giác linh cố Thượng Tọa Thích Chơn Kiến,
Húy thượng Trùng hạ Lộc, hiệu Ấn Minh.*

Kính bạch Giác linh cố Thượng Tọa
Trước Phật đài, chân thành xin bệch bạch đôi câu
Nhớ xưa mới năm nào
Một chim hạc hạ cánh lưng trời
Mang tên Đình Thung (Trung) xuống vùng biển, giỡn sóng trùng khơi
Tại Điền Đông, Điền Điền, Điền Khánh, Khánh Hòa, Việt Nam, làm quán trọ
Cõi trần gian giả tạm, nhưng đến có chỗ
Cõi chơn chơn hằng viễn, vốn sẵn là nhà
Ly thế, ly phiền, ly tam, từ ái, xuất gia
Mười tuổi đồng ấu bé thơ, pháp danh Trùng Lộc
Học đạo, tu hành với Bồn sư Minh Quang, Vạn Đức
Chuông mõ, kệ kinh với đệ huynh theo khắc, theo thì
Tại Giới đàn chùa Hòa Quang, xin thọ Sa di
Tại Giới đàn Hải Đức
Do Ngài đệ nhất Tăng Thống đàn đầu, xin thọ lại
Cũng Hải Đức, Nha Trang
Dưới, biển Đông, sóng trùng dương rì rào êm ái
Trên, Trường Sơn, gió núi rừng thanh thoát trời mây
Do Ngài Phúc Hộ làm Đàn Đầu, phước đức cao dày
Xin lãnh thọ tam y Tỳ kheo Bồ Tát giới
Để thâm nhuận nghĩa lý huyền vi, Tứ Thánh là con đường phải tới
Thượng Tọa xin cầu pháp với Ngài Hưng Từ, Pháp Hội, Bình Tuy
Khả đắc, khả đắc, bất khả tư nghì
Hòa thượng Tôn Sư ban cho hiệu Ấn Minh, đắc pháp
Kệ, Kệ minh sư, cúi đầu quy nạp
Bồn, bồn minh tâm, hàm tiếu vô thanh
“Đình Trung Ngô Thế tánh
Trùng Lộc pháp danh cao
Chơn Kiến bình tâm địa
Ấn Minh tức đạo giao”
Thế học, văn võ, nhu cương, mâu thuẫn, sĩ phu, tú tài Võ Tánh
Đạo học, tam thừa, giới đức, trụ trì, giáo dưỡng đệ tử, tông môn
Vạn Đức châu viên, Thiên Phú vẹn toàn
Khói lửa hai chiều, loang lổ lam nham
Huệ Minh trụ trì viên tịch, vốn tiêu sơ, lại thêm về suy tàn
Không đành lòng nên đan tâm hứa khả, chán tích trùng quang
Từ 1972 đến 1991,
tâm, lực, cur mang rông rã suốt 19 năm trường
Chùa Thiên Phú, tại Phú Vinh, Vĩnh Thạnh, Nha Trang
Thật hoành tráng, trang nghiêm, tăng nét huy hoàng cho Phạm Vũ
Tôn tượng Bồn Sư, hai thước rưỡi liên tòa, đẹp thạch trụ
Văn Thù, Phổ Hiền, tả hữu thật trang nhã, nét phù điêu
Trước điện, hai Ngài Hộ Pháp, Tiêu Diện, thêm vẻ nguyên siêu
Hậu điện, lại Đạt Ma Tổ Sư Bồ Đề, ả tàng pháp ấn
Nhằm xiên dương và làm sao cho đệ tử hai hàng tinh tấn
Thành lập đạo tràng nghiêm trì Diệu Pháp Liên Hoa
Soạn Nghi Thức Tụng Niệm như đá vàng chất lọc tinh ba
Thường xuyên, hơn 500 đồ chúng chan hòa trì chuyên tu học
Lại lập Tuệ Tĩnh Đường,
khám, chẩn, phát thuốc thang cho dân nghèo miễn phí

Còn mầm non và tương lai Đạo Pháp
 Lập GDPT Thiên Phú, giữ mỗi đạo ngay từ căn kỳ
 Phát tâm pháp khí, đức đại hồng chung
 Chôn sơn lam, thủy mặc trầm hùng vang pháp cổ
 Năm 2000, vì tấm lòng hoàng khai tế độ
 Tại Phước Đồng, dựng tu viện Phước Sơn
 Phật Giáo tinh nhà, cần một bậc nghiêm từ, uy đức, sắt son
 Từ 2001 đến 2006, dù bịnh tình,
 Vẫn không từ nan, đảm thừa Ủy viên Tăng Sự
 Vì thiên môn, pháp lữ. Vì sách tấn hậu lai
 Cũng đã bao lần đăng đàn trang nghiêm Tôn Chứng
 Không từ tích chấn. Không quản bịnh tình
 Năm 2003, Quảng Đức Úc Châu tổ chức Khánh Thành
 Đã mượn chim băng phiêu cánh gió
 Vừa nhìn đệ tử hành hoạt, cho thỏa tình giáo hóa
 Vừa đi thăm từng tiểu bang, cho thấu
 Phật Giáo Việt Nam “đem chuông vang rộng xứ người”
 Và để cho thỏa một đời
 Lại đăng vân về thăm xứ Phật
 Kia, bao dấu xưa của một thời, đã mất
 Nọ, bao Thánh Tích của một thuở, còn đây
 Nhân loại năm châu còn náo nức, trầm tư, cảm kích tỏ bày
 Nói chi đến nỗi niềm của hai hàng đệ tử
 Cảm cảnh rời thôi, trở về trụ xứ
 Khách giả hồi qui, là chính của mình
 Dù con bịnh hoành hành, nhưng còn một số việc phải xong
 Nào Đoàn Quán, nào Cổng Tam Quan, nào con đường thôn làng
 Đâu đó vừa mới vẹn toàn
 Hơn giữa năm 2006 - Bính Tuất
 Trăng vội gát đầu non
 Bóng chiều vội phủ hoàng hôn
 Ngài đi giáo, phó chúc tận tường
 Và đã an nhiên, thuận thể vô thường
 Bản thể hoàn nguyên tri diện mục
 Ô hô ! Biết thế, nhưng đệ tử, môn đồ, hiểu quyền, làm sao không khóc !
 A ha ! Biết thế, nhưng pháp lữ, đệ huynh, thân sơ, làm sao không đau !
 Ô hô ! Phật Pháp Thân thường trụ nhiệm màu
 A ha ! Giữa Thánh phàm, làm sao không khác
 Kính bạch cố Thượng Tọa Giác linh
 Giữa tử sinh, tình nghĩa một kiếp luân hồi, nghe sao man mác
 Giữa sắc không, nhân duyên một độ thể trần, nghe sao là ngà
 Dù sao, 49 năm nhập đạo, hương thơm bay ngào ngạc
 Dù sao, 37 năm Tăng Lạp, đức độ tỏa gần xa
 Dù sao, 59 năm thọ thể, già huyễn trả ta bà
 Nhưng bản hoài của Chư Phật
 Hạnh nguyện độ sanh của Chư Bồ Tát
 Tâm nguyện thể thừa của hàng xuất gia
 Tam đồ, bát nạn, thập phương pháp giới, vẫn tiếp tục vào ra
 Thôi, nay Ngài đã. Quy bổn Thường, Lạc. Hoàn nguyên Ngã, Tịnh
 Trước kim quan, xin thấp ba nén hương, chân thành bái thỉnh
 Trước chân dung, xin chấp tay khẩn nguyện, cảm niệm, nhớ ghi
 Pháp thân, bất khả tư nghì.
 Ta bà, cõi hạc, có chi

Nam Mô từ Lâm Tế chánh tông, tứ thập nhị thế, Thiên Phú Tự Trụ Trì,
Húy thượng Trùng hạ Lộc, tự Chơn Kiến,
hiệu Ân Minh thượng tọa Giác linh, Minh chứng.

Gõ cửa giọt không

Tháng 9 - 2006

Ngậm đắng nuốt cay, bào sỏi đá
Cam tâm cam dạ, gọt chông gai
Có chi mà đức mà tài
Không tro cát bụi, cũng dài tang thương
Có lòng, càng vướng càng vương
Không lòng, càng nhún càng nhường đái bơi
Kìa trông, núi gác lưng đồi
Kìa trông, nước chảy sông ngòi biển đông
Kìa trông, mây vắt từng không
Kìa trông, gió chướng thổi dòng trần gian
Khô đau, mới quý bình an
Đắng cay, mới quý lạc bang phương trời
Mật mù sóng vỗ trùng khơi
Xác xơ cát bụi, ê đời thế nhân
Trăng treo vàng vọt xa ngàn
Sao thưa nhấp nháy lựa lần đêm khuya
Giọt không gõ cửa chia lìa
Cuối đời điếm dộc, ô kìa ai hay
Tàn khô gốc cội trắng tay
Rong rêu phủ lối, gió lay bụi ngàn
Cũng rồi một kiếp trần gian
Cũng xong một kiếp bẽ bàng phù sinh
Sao không tỉnh mộng giật mình
Sống sao cho phải, biết mình biết ta
Lợi danh như thể phù sa
Cửa quyền như thể sương pha đầu cành
Nào em, nào chị, nào anh
Cùng trao thân thiện an lành cho nhau
Bọt bèo bãi biển nướng dầu !
Phêu phêu bạc trắng mái đầu !

Thương Về Miền Trung

*Thảm trạng cơn bão số 6 - XANGSANE - tàn phá 11 tỉnh Miền Trung
Cảm tác cấp thời lúc 5 giờ sáng 02-10-2006, sau một ngày theo dõi, liên lạc,
để kêu gọi cứu trợ * Mặc Giang*

Quê hương Miền Trung ơi
Bão lụt toi bờ

Nhà tan, cửa nát, cây đổ, nước trôi
Bị chết, bị thương, khóc đứng, than ngồi
Khi hạn hán : cần khô, nức nẻ, lồm lỏi
Khi bão lụt : trào tuôn, ngựa nghiêng, cuốn xoáy
Trời đất hỡi, bạo tàn chi thế ấy
Dân mình ơi, khốn khổ chi thế ni
Lệ tràn, ngập mấy bờ mi
Nước tràn, ngập mấy đường đi nẻo về
Tang thương, cho nát nhiều khê
Khổ đau, cho nát não nề đắng cay
Trắng tay, trắng cả hai tay
Khốn cùng, khốn cả đọa đày trần lao
Nước cứ thế, dâng cao
Mưa cứ thế, tuôn trào
Gió cứ thế, cuồng cuồng thác loạn
Cơn bão lụt, 1999, vẫn còn khiếp đảm
Bảy năm sau, 2006, tái diễn kinh hoàng
Một tỉnh, hai tỉnh, chưa kịp thăng thốt, mất - còn
Hơn 10 tỉnh, chưa đầy một ngày, hoảng hốt
Đâu đâu, cũng chết chóc, bị thương, bị đát
Đâu đâu, cũng sụp đổ, sạt lở, nổi trôi
Lòng sông, hết chỗ, lên ngôi
Đường đi, hết chỗ, tịt ngòi
Trên kia, nước đổ núi đồi
Dưới này, trào tuôn ra biển
Tâm can, tím lòng, đay nghiến
Tâm tình, tím ngắt, tái da
Còn chi, mà nói la đà
Còn chi, mà nói mặn mà thù dương
Còn chi, mà nói giá gương
Còn chãng, đoàn đoàn, thảm thương ngút ngàn
Bão ! bão đổ bộ toi bời Đà Nẵng Quảng Nam
Bão ! bão ập phủ tan nát Thừa Thiên xứ Huế
Bão ! băng ra Quảng Trị, Quảng Bình, Hà Tĩnh, Thanh - Nghệ
Bão ! ngược vào Quảng Ngãi, Bình Định,
cao nguyên Kon Tum, Gia Lai
Miền Trung ơi, nghiêng ngựa thiên tai
Dân mình ơi, khốn khổ dài dài
Xót lòng biết ngỏ cùng ai
Xót com xót áo, miệt mài làm than
Xót xa, đỡ chút lòng vàng
Cam tâm, đỡ chút vô vàn đắng cay
Khi no khi đói, dang tay
Lá lạnh lá rách, tỏ bày cùng nhau
Miền Trung, cát trắng lên màu
Miền Trung, sỏi đá dải dầu quê tôi

Miền Trung, núi đở lưng đôi
Miền Trung, biển động, thôi rồi Miền Trung
Miền Trung ơi hỡi Miền Trung !!!

Cảm Niệm Ân Đức và Hành Trạng của Hòa Thượng Thích Mãn Giác

*Viên tịch lúc 8 giờ 30 sáng ngày 22-8-Bính Tuất
tại Cali - Hoa Kỳ. 58 Tăng Lạp. 78 thế tuế.*

Tháng 8 Bính Tuất, mây trời vẩn vũ, đã cuốn hút một vì sao
Ngày hai mươi hai, vầng dương biến hiện, che khuất một vì tinh đầu
Phiêu du ba cõi, rung bản Huyền Không, độc tấu
Phiêu lãng sáu đường, gảy khúc Mãn Giác, độc hành
Bảy mươi tám năm diêm phù, trỗi nét ngọc tinh anh
Năm mươi tám năm Pháp Lạp, reo Nguyên Cao bất hoại
Biển đục trần gian, tâm bồ đề bất thối
Sanh tử sự đại, hạnh Bồ Tát, khứ lai
Chung thĩ hữu vô, liễu triệt, tất kỳ tài
Pháp thân như thị, thường chơn, tất kỳ ngộ
Giữa Thánh - Phạm, nói thì dễ nhưng đồng không phải dễ
Giữa Giác - Mê, hiểu thì dễ nhưng chứng khó vô vàn
Nên những bậc trượng phu vào ra đại lộ thênh thang
Thấp Đuốc Tuệ nhiệm màu rạng soi đêm dài tăm tối
Ngài như đại bàng, vỗ cánh tầm không, qua khỏi
Nhưng để lại khung trời bao dấu nét nhớ thương
Ngài đã thông dong trên muôn hướng ngàn phương
Nhưng để lại đó đây bao chân tình triu mến
Từ Thiên Minh trụ trì, đến đại diện Cao Nguyên Trung Phần, một bên
Từ Thanh Niên, Văn Hóa, đến Vạn Hạnh Phó Viện Trưởng điều hành, một
phương
Bao nhiêu lần tổ chức Đại Lễ Phật Đản
Thành phố Sài Gòn rợp bóng cờ bay ngũ sắc, rạng rỡ phi thường
Phó Chủ Tịch Giáo Hội Tăng Già Thế Giới, uy nghiêm đường đường
Thành viên Hội Đồng Trưởng Lão Viện Tăng Thống, tòa chiều kim cương
Hội Chủ Tổng Hội Phật Giáo tại Hoa Kỳ, son sắt kiên cường
Hơn hai mươi tác phẩm trước tác, dịch thuật, góp phần văn hóa Đạo, giá gương
Hàng mấy trăm thi phẩm, thi ca Việt trải chiếu mời đạo pháp, quê hương, tình
tự
Bao tầng lớp sinh viên học sinh, mến áo sân trường, lưu giữ
Bao tầng lớp thanh niên, Phật tử, nhuận ân giáo dưỡng, khắc ghi
Thời Pháp Nạn dần thân, vượt thoát, kinh qua cao đẹp tuyệt kỳ
Thời Quốc Nạn Bảy Lăm, cả nước lặn chìm phù tang trôi nổi
Thời thế thế thời, cuồng phong bão thổi
Kiếp lưu vong, không nói tiếng từ ly
Mảnh hồn đau, ai cơ cảm tư nghi
Mang tâm lực, vẽ hồn thiêng Tổ Quốc
“Mái Chùa che chở hồn Dân Tộc

Nếp sống muôn đời của Tổ Tông”
Quốc hồn, Quốc túy, Quốc phong
Quê hương, Đạo Pháp theo dòng thời gian
Việt Nam văn hiến năm ngàn
Việt Nam - Phật Giáo hai ngàn đan thanh
Hài hòa nước sữa trong lành
Tương dung một môi, tương sanh một dòng
Chống ngoại thuộc, độc quyền, bất nghĩa
Chống ngoại bang, vong bản, phi nhân
Có mà phi, thì có vẫn hoàn không
Không mà hữu, ngàn đời không mất một
Đạo Pháp - Dân Tộc đã muôn đời bất diệt
Phật Giáo - Quê Hương sẽ muôn thuở trường tồn
Cát đá, thau chì, dù lẫn lộn ngà ngọc, vàng son
Trang sử Việt vẫn lọc nung chiếu diệu
Ngài tạm ẩn thân, mím nụ hoa hàm tiếu
Pháp lữ còn đây, kết những đóa vô ưu
Cho Việt Nam - Phật Giáo mãi kế thế truyền lưu
Cho Phật Giáo - Việt Nam trải dài non nước Việt
Hôm nay, quốc nội hải ngoại, phương gần phương xa
Tăng Ni tiền Ngài bên bờ sóng biếc
Tín đồ tiền Ngài bên nước xanh xanh
Nẻo Tây quy đã đáo lộ an lành
Hạnh độ sanh làm sao không thôi thúc
Hai câu đó, bản hùng ca hành khúc
Hai câu đó, bản tình tự dung thông
“Mái Chùa che chở Hồn Dân Tộc
Nếp sống muôn đời của Tổ Tông”
Dù cho vạn hữu Huyền Không
Châu viên Mãn Giác sắc không diệu kỳ
Đi, mà không có ra đi
Đến, mà không đến, vô nghi, phải không
Khi đi, núi núi sông sông
Khi về, núi núi sông sông khác gì
Đạo mâu nhiệm thể huyền vi !!!

Xin tiễn Thầy đi !

(Ngày 18-10-2006 * Mặc Giang - Úc Châu)

Xin tiễn Thầy đi, thượng phẩm hoa khai
Bảo sở hoàn nguyên, tỏa chiếu liên đài
Thương chôn diêm phù, trầm luân thống khổ
Cỡi xe Tam Thừa, pháp giới khứ lai

Xin tiễn Thầy đi, trực vãng Tây Phương
Quê cũ ngàn xưa, hằng viễn chơn thường
Ngó xuống trần gian, chúng sanh mòn mỏi
Xuất Thánh lâm phàm, ban đức tình thương

Xin tiễn Thầy đi, ngân hà xao xuyên
Chuông mõ trầm hùng, vang vọng cầu kinh
Tăng - tín hai hàng, đôi bờ mắt xót
Thương tiếc người đi, về cõi vô tình

Xin tiễn Thầy đi, ngàn sao lấp lánh
Nguyện Đấng Cha Lành, phóng độ Từ Quang
Nghỉ ngút trầm hương, mờ mờ quyện khói
Ngọn gió heo may, lay động mênh mang

Thân tứ đại vô thường
Cuộc đời là trọ quán
Nhưng ngõ rẽ hai đường
Ai không nặng vương vương

Cùng đang bước đặng trình
Trên sáu đường sinh tử
Nay Thầy đi một mình
Xin cung tiễn Giác Linh
Nay Thầy đi một mình
Xin cung tiễn Giác Linh.

Hình Bóng Thầy

Tháng 10 - 2006

Thầy ra đi, cõi chơn thường miên viễn
Mái sân chùa, như vắng bóng Thầy ơi
Chôn liêu phòng, buông khung rèm cửa sổ
Gió phát phơ, reo kẽ lá không lời

Thầy ra đi, khung trời còn nhung nhớ
Chiếc áo nâu, nhuộm bạc nếp khói hương
Chiếc y vàng, bay bay màu hoại sắc
Mái chùa xưa, áp ủ lớp ngân sương

Thầy ra đi, hình bóng Thầy còn đó
Quãng đường dài, ghi dấu nét, không pha
Cát bụi bay, thì thắm khua sỏi đá

Gọi hồn ai, bóng nguyệt nhớ trăng già

Thầy rũ áo, gác thuyền từ bát nhã
Dòng sông xưa, nhịp sóng vỗ đôi bờ
Khách lại qua, nhìn dòng sông, gọi nhớ
Hình bóng Thầy dẫn dắt thuở ban sơ

Tiếng chuông đầu hôm buồn thả
Tiếng chuông mỗi sớm xa đưa
Ngân vang trôi về nỗi nhớ
Mênh mang hình bóng tôn thờ

Lời kinh trầm bổng bên chùa
Người nghe hết tiếng hơn thua
Trở về nguồn tâm muôn thuở
Giật mình thấy bóng Thầy xưa.

Nhớ Ông Thầy

Tháng 10 - 2006

Nam Mô A Di Đà Phật
Chúng con xin nhớ ơn Thầy
Một đời, nguyện bước Như Lai
Trên cầu Thượng Thừa chứng quả
Dưới thời, chuyên hóa hồng khai

“Thầy là con thuyền thanh lương”
Thầy là Tăng Bảo tựa nương
Thầy là cây cao bóng mát
Dắt dìu đệ tử muôn phương

Thầy mang hạnh nguyện từ bi
Tâm dung, bất khả tư nghì
Dùng xe Ba Thừa chuyên bánh
Thời thời chuyên chở người đi

Nam Mô A Di Đà Phật
Chúng con xin nhớ ơn Thầy
Búp sen xin chấp hai tay
Nguyện Phật mười phương minh chứng
Thâm ân giáo dưỡng cao dày

Dù cho nước chảy đá mòn
Dù cho lấp biển đời non
Huệ mạng một đời mới khó

Chúng con xin nhớ ơn Thầy.

Hình Bóng Mẹ Hiền

Tháng 10 - 2006

Mẹ ra đi, cõi vô thường tan biến
Mái tranh nghèo, như vắng bóng Mẹ ơi
Chón cô phòng, buông khung rèm cửa sổ
Gió phát phơ, reo kẽ lá không lời

Mẹ ra đi, khung trời còn nhưng nhớ
Áo bà ba, nhuộm một nắng hai sương
Áo vải thô, bạc phai màu hoại sắc
Mái nhà xưa, ấp ủ bóng Mẹ thương

Mẹ ra đi, bóng Mẹ Hiền còn đó
Quãng đường dài, ghi dấu nét, không pha
Cát bụi bay, thì thâm khua sỏi đá
Gọi hồn con, bóng nguyệt nhớ trăng già

Mẹ rũ áo, cuộc đời như bỏ ngõ
Dòng sông xưa, nhịp sóng vỗ đôi bờ
Mỗi lần qua, thêm một lần thương nhớ
Mắt Mẹ già vời vợi tóc bạc phơ

Tiếng chuông đầu hôm buông thả
Tiếng chuông mỗi sớm xa đưa
Ngân vang trôi về nỗi nhớ
Mênh mang hình bóng tôn thờ

Lời kinh trầm bổng bên chùa
Dọc đường rơi rụng hơn thua
Trở về nguồn tâm muôn thuở
Đây rồi hình bóng Mẹ xưa
Hàng me ru gió đong đưa !!!

Hình Bóng Cha Già

Tháng 10 - 2006

Cha ra đi, cõi vô thường tan biến
Mái tranh nghèo, như vắng bóng Cha ơi
Vẫn còn đây, bức màn thưa cửa sổ
Gió phát phơ, reo kẽ lá không lời

Cha ra đi, khung trời còn nhưng nhớ

Áo bà ba, nhuộm một nắng hai sương
Áo vải thô, bạc phai màu hoại sắc
Cảnh nhà xưa, nghiêng một mái Song Đường

Cha ra đi, bóng Cha Già còn đó
Quãng đường dài, gai góc vẫn không phai
Cát bụi bay, thì thâm khua sỏi đá
Gợi hồn con, bóng núi đỏ sông dài

Cha rũ áo, cuộc đời như bỏ ngõ
Dòng sông xưa, nhịp sóng vỗ đôi bờ
Mỗi lần qua, thêm một lần thương nhớ
Bóng Cha già, căn cỗi tóc bạc phơ

Tiếng chuông đầu hôm buông thả
Tiếng chuông mỗi sớm xa đưa
Ngân vang trôi về nỗi nhớ
Mênh mang hình bóng tôn thờ

Lời kinh trầm bổng bên chùa
Dọc đường rơi rụng hơn thua
Trở về nguồn tâm muôn thuở
Đây rồi hình bóng Cha ơi
Quê nhà một mái xa khơi !!!

Một Người Đi

Tháng 10 - 2006

Người ra đi, cõi phiêu bồng đâu đó
Cửa không gian, như vắng bóng người ơi
Cửa thời gian, treo bức màn khép mở
Gió phất phơ, reo kẽ lá không lời

Người ra đi, khung trời còn nhung nhớ
Những ngày qua, nhuộm vạc nắng pha sương
Những hôm nay, loang loang màu tím tím
Bóng hình ai, ghi nhòa nhạt bên đường

Người ra đi, những ngày xa xưa đó
Của một thời dĩ vãng vẫn chưa phai
Cát bụi bay, xạc xào khua sỏi đá
Gợi hồn ai, nhắm mắt thức đêm dài

Người cất bước, cuộc đời chưa bỏ ngõ
Dòng sông xưa, nhịp sóng vỗ đôi bờ
Mỗi lần qua, thêm một lần nhung nhớ
Nước thì thâm áp ủ bên sông mơ

Vạc đầu hôm buông thả
Để rỉ rả canh khuya
Ngân vang trôi về nỗi nhớ
Mênh mang hình bóng chưa mờ

Giữa dòng đời muôn ngã
Trôi những nẻo xa khơi
Lá vàng buông lá chả
Phơi gió bụi không lời.

Hạnh nguyện người tu

Tháng 10 - 2006

Từ ngày tôi bước đi tu
Tâm tư rĩ nhẹ mây mù trần gian
Đẹp trong như thể trăng ngàn
Thong dong tự tại trên đàng phù sinh
Ngoài, không nặng nhẹ nhục vinh
Trong, không vẫn đục duyên tình thế nhân
Tương chao dưa muối thanh bần
Đầu trần chân đất, phong trần sá chi
Nâu sòng vá nhuộm từ bi
Cà sa hoại sắc, bình thù càn dương
Từ ngày tôi bước đi tu
Nguyện xin vén nhẹ mây mù trần gian
Nguyện xin biển khổ muôn ngàn
Không còn dậy sóng miên man cuộc đời
Nguyện xin nhân thế nơi nơi
Chan hòa điệu sống, nói lời từ bi
Đan tâm trang trải tư nghi
Đan tay tô thắm từ bi đạo vàng
Thương người trong cõi trần gian
Nên tôi đi mãi trên đàng tôi đi !!!

Nhớ Nghĩa Ân Sư

Tháng 10 - 2006

“Ân giáo dưỡng một đời nên huệ mạng”
Nghĩa bảo khuyển một kiếp mới nên người

Mang tâm lực đi phụng hiến cuộc đời
Mang bi nguyện đi dựng xây đạo pháp

Muốn là cây đũa phong ba bão táp
Muốn là thuyền vượt sóng cả trùng dương
Phải là kiềng ba chân, phải khí khái đường đường
Không những chỉ chuộng tài, mà còn to bồi tâm đức

Mầm cây non làm sao được tươi tốt
Cội tre già, uốn nắn lúc còn măng
Biết bao nhiêu công khó mới làm nên
Thi ân không cầu báo, nhưng người thọ ân phải nhớ

Ân nghĩa đáp đền, là châm ngôn muôn thuở
Câu, “nhất tỵ vi sư, bán tỵ vi sư”
Nhắc nhở cho ta, và nhắc nhở cuộc đời
Thế học không thừa, Đạo học cũng không dư

Những vì sao sáng tỏ
Soi đêm tối xa mờ
Tiếng gầm sư tử hồng
Làm tan vỡ hư vô

Xanh bốn mùa tùng bách
Là đức tánh trượng phu
Học tang bồng lương đồng
Là nhớ nghĩa ân sư.

Đời tôi là Tăng Sĩ

Tháng 10 - 2006

Đời tôi là Tăng sĩ
Đâu không phải là nhà
Nên từ ái ly gia
Nghĩa thương người nhân thế
Ân tín thí đàn na

Đời tôi là Tăng sĩ
Không có cái riêng mình
Nhìn bèo ảnh hư vinh
Trên, đền ơn Phật, Tổ
Dưới, thương khắp chúng sinh

Thân, đầu trần chân đất
Đời, một áo ba y

Đi trên dòng sinh tử
Chỉ nói Đạo Từ Bi

Bước vào nhà Như Lai
Ăn cơm của Như Lai
Nhìn pháp giới không hai
Nên nói Đạo Như Lai

Đời tôi là Tăng sĩ
Vũ trụ vẫn còn dư
Nhà lửa là ngục tù
Nên sống đời độc cư

Đời tôi là Tăng sĩ
Khi sinh chỉ một mình
Đến đi là đối cảnh
Nên độc lộ di hành

Đời tôi là Tăng sĩ
Quy nhất chỉ một thời
Tâm không là tự tánh
Rồi như thế mà đi !!!

Đời tôi là Ni Cô

Tháng 10 - 2006

Đời tôi là Ni Cô
Đầu xanh tự bỏ bao giờ
Không còn tóc bay bụi gió
Nên sống đời đẹp như mơ

Đời tôi là Ni Cô
Tương chao dưa muối thanh bần
Tiếng chuông hòa theo tiếng mõ
Hương thơm ngào ngạt tương lân

Trên tôn thờ Đức Phật
Dưới từ ái vị tha
Cho là cho tất cả
Nên có, có hằng sa

Muốn sạch gốc Ta Bà
Sạch phiền não, trần sa
Nên con Sãi ở chùa
Thời thời quét lá đa

Lìa thường tình nhi nữ
Học thánh đức Như Lai
Pháp thân là tự tánh
Biển tuệ tự nhiên khai

Đời tôi là Ni Cô
Tắm thân khoác áo nâu sồng
Hạnh nguyện gương soi sáng tỏ
Nên nhìn pháp giới trống không

Đời tôi là Ni Cô
Nhìn trông Mê-Giác hai bờ
Thong dong du thuyền Bát Nhã
Nên sống đời đẹp như mơ.

Cung tiễn Giác Linh Hòa Thượng Thích Đồng Chơn

*Viên tịch ngày 29-8-Bính Tuất, tiểu bang Pennsylvania, Hoa Kỳ
43 Pháp Lạp, 71 thế tuế. Thích Nhật Tân, Úc Châu, kính bái.*

Đất Hoa Kỳ, năm mươi một tiểu bang, còn trống
Úc Đại Lợi, sáu bang hai lãnh thổ, chẳng hơn
Địa cầu này, bắt một niệm, trống trơn
Khắp pháp giới, dứt sát na, huyền hóa
Khi Thị Hiện, như Hoa Đàm một đóa
Khi Đồng Chơn, như tĩn mặc Vô Ưu
Từ vô thường, duyên duyên khởi truyền lưu
Cõi vô thường, đi trên đường sinh diệt
Bảy mươi một năm Thế Tuế, một vòm trời xanh biếc
Bốn mươi ba năm Pháp Lạp, áng mây trắng thong dong
Xuất thân Phật Học Đường Nam Việt-Ấn Quang
Pháp Sư Giảng Sư Đoàn-Như Lai Sử Giả
“Nơi nào cần, chúng tôi tới
Nơi nào gọi, chúng tôi đi
Không quản gian nguy
Không màng khó nhọc” (1)
Mấy chục năm trường,
Cùng quê hương, đồng bào, cao nguyên, núi rừng, đồi dốc
Mấy chục năm trường,
Cùng pháp lữ, đệ huynh, thành thị, thôn quê, biển rộng, sông dài
Chiếc thông y, mòn năm tháng, vẫn nâu sồng không phai
Chiếc vàng y, trải thời gian, vẫn một màu hoại sắc
Vị thời thế, dùng trí tuệ từ bi, dẫn dắt

Vị nhân sinh, dùng tình thương từ ái, đắp xây
 Hạnh lợi tha, hòa-tương-chuyên-hóa, đong đầy
 Nguyên phụng sự, nhập-úng-tùy-cơ, chiêu cảm
 Khi thế núi gác lưng đôi, treo ghềnh ráng
 Khi thế nước cạn mạch nguồn, chúc non sông
 Chữ tang đánh đổ chữ bông
 Chữ Lạc réo rắt, chữ Hồng nghe đau
 Qua cầu, dừng bước bên cầu
 Nước trôi man mác, rầu rầu tang thương
 Ra đi cũng bởi quê hương
 Ra đi cũng bởi tình thương quê mình
 Dù cho nghiệt ngã mặc tình
 Nếu không, ai hiểu nước mình thế đâu
 Mang một khối tinh cầu
 Mang một khối tinh anh
 Reo ngàn năm sỏi đá
 Mang một khối tự tình
 Mang một khối niềm tây
 Trái muôn vạn lòng quê
 Cờ Hoa, gieo cội Bồ Đề
 Cờ bay ngũ sắc, quyện về hồn thiêng
 Biển dâu, mới nói tang điền
 Non sông, mới nói Ba Miền Việt Nam
 Phật Giáo Việt Nam huy hoàng
 Từ ngàn xưa vẫn thế
 Phật Giáo Việt Nam muôn đời
 Đến ngàn sau, không lay
 Sắt son Thị Hiến tỏ bày
 Đồng Chơn tánh thể xưa nay
 “Có, thì có tự mảy may
 Không, thì cả thế gian này cũng không” (2)
 Có, thì có cả núi sông
 Không, thì vạn hữu càn khôn chẳng còn
 Tiền Ngài Thị Hiến-Đồng Chơn
 Đàng vân chi lộ, Linh Sơn trở về
 Rong chơi bến khổ sông mê
 Rung chuông tỉnh thức bên lề tử sinh
 “Cây Đa còn đứng đầu Đình
 Cành Mai trước ngõ, nghiêng mình trở bông” (3)

Úc Châu vào Thu, ngày 22-10-06
 Thích Nhật Tân cung tiễn

- (1) Trích 4 câu của Cổ Hòa Thượng Thích Thiện Hoa
- (2) Trích 2 câu của một vị Thiền Sư
- (3) Trích 2 câu của Mặc Giang

Cảm niệm Cuộc đời và Công đức Của Sư Bà Thích Nữ Như Trí

*Viên tịch tại Chùa Thiên Long,
Sài Gòn, Việt Nam. 66 Pháp Lạp. 88 thế tuế.*

Vàng nhạt lặn, hoàng hôn về ngõ tối
Ánh nguyệt lên, man mác gọi trăng ngàn
Muôn vì sao, sương bạc gợn mênh mang
Ghi dấu nét một khung trời vời vợi
Cây đại thọ đã đến hồi cần cỗi
Đất không lay cũng nghiêng ngả mà thôi
Bãi phù sa nên nay lở mai bồi
Cõi diêm phù nên vô thường biến hoại
Nếu muốn nói, biết bao nhiêu mà nói
Nếu muốn không, thì vốn đã là không
“Nhìn trông bóng nguyệt dòng sông
Ai hay có có không không là gì”
Nếu không, chẳng có cái chi
Nếu có, diệu hữu, nói chi cũng thừa
Nhưng trời bỗng đổ cơn mưa
Ướt về lối cũ đường xưa thưở nào
Giọt mưa cây cỏ lao chao
Gió bay lật phất cây đào trước sân
Xin mượn ngôn để lần về nẻo ý
Viết đôi lời : Sư Bà Như Trí đã về Tây
Nhắc hôm nay, và để lại ngày mai
Nhớ một bậc Trưởng Lớn trong hàng Ni Trưởng
Tuổi mười ba, mái tóc thề vừa chớm
Ba chị em, cùng thế phát quy y
Chỉ ngang đây cũng đã thấy tuyệt kỳ
Chắc phải có túc duyên chi lạ
Nhìn cuộc đời của Sư Bà
À, thì ra là thế
Nhìn hành trạng của Sư Bà
À, thì ra như ri
Hèn chi, ba chị em xuất thế đồng thì
Ắt sẽ có người làm rạng rỡ Đạo Từ Bi

Và sẽ là một trong những tấm gương trong sáng
Thuở Ni Sinh, vốn đã hơn chúng bạn
Khi lớn lên, cũng tuyệt thế hơn người
Ni Bộ Nam Việt mới thành lập
Vai trò Tổng Thư Ký gọi mời
Trải qua con đường dài hành đạo
Cương vị nào làm sao không thỉnh
Núi cao, cao lên chót đỉnh
Sông sâu, sâu hút mù sa
Giới hương, hương bay ngào ngạt
Huệ hương, hương tỏa gần xa
Nhiếp chúng, tạo Tự, lập chùa, cứu nhân, độ thế
Đạo hạnh, khiêm cung, nghiêm từ, tánh thể, châu viên
Giảng dạy, quản trị, điều hành, phụng sự, dẫn thân
Từ lúc xuất gia, cho đến lúc trưởng thành
Đại lão khiêm an, vẫn tự tấn tinh cần
Tám mươi tám năm trường
Một cuộc đời, một tấm gương
Trưởng như thế, thật xứng danh trưởng thượng
Nhắc đến Ni viện Từ Nghiêm
Là một trong những Ni Trường quy hướng
Còn là đầu tàu Ni Bộ Bắc Tông
Thế mới xứng danh, là hàng Ni giới Việt Nam
Cùng Tăng giới kế tục huy hoàng trang Phật tử
Sư Bà, còn là một con thuyền pháp lữ
Chở muôn người lớn nhỏ qua sông
Cô nhi, Ký nhi, tế bần, việc nào cũng xong
Dạy chúng, độ chúng, nhiếp chúng, việc nào cũng mãn
Thiên Long, nơi trụ xứ cuối cùng, xuất thân quy ẩn
Sư Bà ra đi, nhưng hình ảnh của Sư Bà là một dấu ấn
Sắp thành hàng tôn túc dấu ấn Chư Ni
Hiện tại, tương lai, noi gương hạnh phụng vì
Giới, định, huệ, tu, học, tỳ ni, nhật dụng
Đạo Pháp ngàn xưa tỏa rạng
Đạo Pháp ngời sáng ngàn sau
Nương thuyền bát nhã nhiệm mầu
Cứu người nhân thế khổ đau muôn đời
Vào ra sinh tử luân hồi
Chuyển xe chánh pháp độ người trầm luân
Diệu âm, quán thế âm
Phạm âm, hải triều âm
Thắng bi thế gian âm
Phật Pháp thân thường trụ
Mắt thương nhìn cuộc đời.
Úc Châu vào thu, ngày 23-10-2006
Tỳ Kheo Thích Nhật Tân cảm niệm.

Ngắm nhìn vạn hữu

Tháng 11 - 2006

Từ trên chót đỉnh Tu Di
Xuyên qua tận đáy A Tỳ xem sao
Ba ngàn thế giới lao chao
Theo đường chuyển dịch ào ào lăn quay
Nơi này sinh thể loay hoay
Nơi kia chết cứng phơi bày đã lâu
Chỗ này chất sống nhô đầu
Chỗ kia chất chết biển dâu bao giờ
Bồng bênh bào ảnh như mơ
Lênh đênh huyễn tượng vật vờ phiêu du
Đã từ vô thỉ mịt mù
Trôi về hiện tại lở phù hợp tan
Vô chung, cuối điểm nút ngàn
Trôi bờ sinh diệt bàng hoàng nhấp nhô
Duyên thời khởi động chụp vồ
Không duyên lãng vãng hững hờ quay đi
Trùng trùng vạn hữu li ti
Từ Tu Di đến A Tỳ nhôn nhao
Cành mai đứng đó thuở nào
Vi vu trước gió vẫy chào tháng năm.

Bờ cây khép lá

Tháng 11 - 2006

Tôi cất bước khi bờ cây khép lá
Một kiếp này xin bỏ lại cuộc chơi
Mấy mươi năm như thế cũng nhiều rồi
Chiếc xe cũ đã đến hồi rệu rã

Xin cát bụi trở về với sỏi đá
Xin phong trần trả lại với gió sương
Tôi chỉ mang chút tình thức vương vương
Cùng vạn hữu vào ra trên sáu nẻo

Và rộng khắp đến mười phương ba cõi
Cõi vô thường nương cánh gió phiêu du
Góp phương đài gởi chót đỉnh thiên thư
Cho bức ảnh phù sinh thêm hương sắc

Giã từ nghe, bờ mi xin khép mắt
Đóng khung trời, lưu lại nét yêu thương

Đóng khổ đau, vơi bớt vết đoạn trường
Triều sóng vỗ, bờ lau treo vách gió

Con đường nào bỏ ngõ
Con đường nào chưa qua
Dấu mờ nhòe nhạt sương pha
Ngàn cây xốt lá la đà gió bay
Hiện sinh một thoáng bèo mây
Bờ cây khép lá lung lay bụi đường.

Chiếc lá thương thương

Tháng 11 - 2006

Mùa cây thay lá đong đưa
Lá đi theo gió lá chưa lia cành
Lá còn vương váu trời xanh
Lá rơi bịn rịn ngọn ngành bay bay
Hợp tan, thôi nhé từ nay
Chia tay, thôi nhé nỗi này tình kia
Có nghe một cõi đi về
Lá bay toi tả tứ bề ai hay
Chỉ còn một chiếc lung lay
Cuối cùng cũng rớt mà bay về nguồn
Bỏ cây trơ trọi một mình
Lá tan xác lá, lá còn thương cây
Đợi chờ mùa mới đổi thay
Lá non mơn mớn đơm cây trổ cành
Giỡn chơi mây trắng trời xanh
Một năm mỏng mảnh treo mảnh thời gian
Hết xanh cũng úa cũng vàng
Cũng rơi xác lá cũng tan bụi đường
Nhìn trông chiếc lá thương thương !!!

Thương về Miền Nam

*Trận bão số 9 Durian, ngày 05-12-06, đổ bộ đảo Phú Quý - Phan Thiết
rồi cán quét Bà Rịa, Vũng Tàu, Sài Gòn, và băng qua các tỉnh Miền Nam.
Cảm tác nói lên thảm trạng, chia sẻ với đồng bào, và vận động, cứu trợ.
Viết cấp tốc 6 giờ chiều Thứ Tư, 06-12-2006*

Bão ! Bão số 9 - Durian !!!

Bão ! Bão số 9 - Durian !!!
Xuất phát Ấn Độ Dương
Băng qua Phi Luật Tân
Vượt sóng vào biển Đông
Cuồn cuộn, cuốn xoáy, đòi chiều, thác loạn
Dự báo : đổ bộ Nha Trang ? Phú Yên ? Không !
Gầm gừ, vô chụm Phan Rang ? Phan Rí ? Không !
Bão bẻ một đường cong, đứng rồi
Áp vào Bình Thuận - phá nát Phú Quý
Không đây một ngày, điên cuồng, không ngưng nghỉ
Cấp tốc xuyên Nam, Bà Rịa, Vũng Tàu
Sóng dâng cao, bão thổi tới, chụm đầu
Rồi mưa, rồi gió, toi bời trào lộng
Sài Gòn, Tiền Giang, Bến Tre : ngựa nghiêng, chông gọng
Trà Vinh, Sóc Trăng, Bạc Liêu : càn lướt quét qua
Cần Thơ, Vĩnh Long, Kiên Giang : sồn ốc nổi da
Mười mấy tỉnh liền bàng hoàng, hoảng hốt
Chết chóc, bị thương, sơ tán : nhìn nhau thảng thốt
Nhà sập, nóc bay, vách ngã : lệ ứa hoen trào
Trúc gốc, gãy đổ, xác xơ : ác mộng chiêm bao
Trận bão đã đi qua, còn hoang tàn để lại
Thôi rồi Miền Nam ơi, nát lòng tê tái
Đồng bằng Cửu Long ơi, nát dạ xót xa
Miền Nam tan cửa, nát nhà
Bị thương, bị chết, khóc la dậy trời
Miền Nam quê của tôi ơi
Mắt rung rung mắt, lệ vui vui đầy
Miền Nam đổ nát thương thay
Niềm chung thôn thức, niềm tây lạnh lùng
Còn đâu bát ngát ruộng đồng
Lúa vàng tan mộng, dòng dòng nát bông
Còn đâu Hòn Ngọc Viễn Đông
Cơ ngơi đổ biển cả sông hết rồi
Hỡi Ông Xanh trên cao có thấu
Hỡi Bà dầy dưới thấp có nghe
Sao đem gieo rắc ê chề
Sao đem gây nổi tai tê thế này
Còn không, tay trắng bàn tay
Còn bàn tay trắng, đọa đày dân tôi
Năm 2000, mới 6 năm trước, tiêu điều chưa đắp vá
Năm 2006, chỉ 6 năm sau, điêu đứng biết sao đây
Tôi bời, nghiêng ngựa, đắng cay
Bầu ơi ! Bí đó ! nổi này sao cam
Nhìn nhau, nước mắt lên chàm
Nhìn nhau, ngán lệ hai hàng buông rơi
Miền Nam ơi hỡi, quê tôi !!!

Miền Nam ơi hỡi, thôi rồi Miền Nam !!!

Thương tiền Cô Ba

*Sinh năm Giáp Thân, mãn phần ngày 20/10/Bính Tuất
Tại tư gia, Quận 3, SG. Hưởng thọ 63 tuổi.*

Những người thân còn đó, nhưng mà sao trầm lắng
Những người thương còn đây, nhưng mà sao lặng thinh
Còn một người, sao nằm yên, lặng lẽ một mình
Vội nhắm mắt ra đi, một cõi đi về, miên viễn
Mới ngày nào, còn niềm nở, vui tươi luyến thuyến
Mới hôm qua, còn điện thoại, cười nói, gần xa
Mà hôm nay, không một chút âm ba
Đi, đi mãi, không bao giờ trở lại
Đường Phan Thiết - Sài Gòn, dâng niềm đau tê tái
Đường Sài Gòn - Phan Thiết, tràn nước mắt rung rung
Tiễn người đi, về thế giới vô cùng
Con chim nhỏ bay xa vờn đại thể
Gió lay động, thì thầm khua kẽ lá
Nhụy thơm hương, ủ rũ tiếc hoa tàn
Người nương cánh nhận mây ngàn
Thế gian, trả lại trần gian cho đời
Người về một chốn xa xôi
Giã từ nhân ảnh lở bồi phù sinh
Từ trong huyền ảo vô tình
Lắng nghe tiếng gọi một mình, thế thôi
Vẫn còn đây :
Bóng mẹ già, mái tóc bạc phơ, tựa cửa, đứng ngời, vò võ
Những người em, em dâu em rể, hết rồi tiếng nói Chị Ba
Những đứa con, con dâu con rể, hết rồi tiếng nói Mẹ à
Đàn cháu nhỏ, chập chững vào đời, còn đâu Cô, Dì, Nội, Ngoại
Dù trần thế mênh mông, nhưng một khi vô thường thăm hỏi
Dù quán trọ cuộc đời, nhưng một lần sinh tử bước qua
Còn đâu là những thiết tha
Còn đâu là những người xa người gần
Bồng bênh như áng phù vân
Nổi trôi muôn hướng biết lần lựa đâu
Biển xanh, xanh ngát bờ dâu
Núi xanh, xanh ngát ngàn thu mịt mờ

Cuộc đời, như một giấc mơ
Đêm đêm tỉnh mộng vật vờ hồn đau
“Qua cầu, đừng bước bên cầu
Cầu bao nhiêu nhịp, dạ sầu” tháng năm
Nhớ lại những ngày xưa

Mấy chục năm rồi, Cô nhĩ !
Thời con gái, khôn lanh, thùy mị
Thời nữ sinh, học giỏi, thông minh
Lớn lên, đi vào cuộc đời, lịch thiệp, nhạy bén, tài tình
Trưởng thành, sống giữa trường đời, ứng xử, đảm đang, tuyệt thế
Phàm ở đời, sống thì dễ, nhưng sống, thành nhân thành danh, đâu có dễ
Cuộc tử sinh, ai không chết, nhưng chết, mà ai cũng thương, khó vô vàn
Cô về, một cõi mệnh mang
Còn người ở lại, bên đàng gió bay
Cô về, một cõi trời Tây
Còn người ở lại, heo may lạnh lùng
Cô khép chữ vô chung
Đứng trên bờ vô thi
Nhìn trần gian mộng mị
Nhìn bèo ảnh mây trôi
Vẳng nghe âm vọng không lời
Nghẹn ngào, cay cay giọt đắng
Đây, những người thương, đội vành khăn tang trắng
Đây, những người thân, tiếc nuối tiễn Cô đi
Di ảnh Cô, hương mờ khói tỏa, chẳng nói năng gì
Tắm thân Cô, yên trong quan tài, về chầu Tiên Tổ
Hỡi ơi ! 63 năm, một cuộc đời, ai quên ai nhớ !
Hỡi ơi ! 63 năm, một kiếp người, ai nhớ ai quên !
Giữa tử sinh sinh tử, đến và đi, cũng chỉ một mình
Tiễn Cô đi, chấp tay nguyện, lâm râm khẩn nguyện
Dòng sông xưa, thôi rồi, xin ngừng chuyến
Bến đò ngang, thôi nhé, rẽ đôi bờ
Người đi, sương khói hương mờ
Người về, tỉnh mộng giấc mơ đêm dài
Người đi, biết thuở nào phai
Người về, lối cỏ hoa cài thiên thu !!!

Viết xong 4 giờ, trong lúc đang liệm di thể của Cô.
Một người thân.

Một Nhà Việt Nam

Tháng 12 - 2006

Đồng bào hai tiếng nói ra
Đồng chung một bọc, đồng là anh em
Đồng hương hai tiếng quen quen
Đồng lân xứ sở, đồng len nặng tình
Khởi từ huyền sử uy linh
Năm ngàn năm đã quyện mình hồn thiêng
Khởi từ giòng giống Rồng Tiên
Mở mang trùm khắp ba miền Việt Nam

Ngược lên nguồn cội vẹn toàn
Xuôi về hậu tấn sắt son mặn nồng
Ngược dòng Tiên Tổ Cha Ông
Xuôi dòng kế thế cháu con lưu truyền
Khi thời mâu-thuẫn-trống-chiêng
Khi thời hát hội-đoàn viên-thái bình
Vẽ thêm nét sử đản thanh
Vẽ thêm dấu ngọc xinh xinh quê mình
Đồng hương hai tiếng nặng tình
Đồng bào hai tiếng như mình với ta
Mở vòng tay lớn hoan ca
Nghe lòng chan chứa một nhà Việt Nam.

Thương lấy quê mình

Tháng 12 - 2006

Viết sau khi bão Chachu tàn phá Đà Nẵng, bão số 6-Zangsane tàn phá Miền Trung, bão số 9-Durian tàn phá Miền Nam. Mỗi trận cách nhau vài tháng của năm 2006.

Bắc Nam Trung cũng một nhà
Chia cơm sẻ áo mới là đồng hương
Thương nhau miệng nói tay nhường
Đói no ấm lạnh mới lòng thâm sâu
Quê hương mưa nắng dãi dầu
Thiên tai lui tới biển dâu bẽ bàng
Nắng thời hạn hán chói chan
Mưa thời lụt lội tan hoang từng vùng
Lại còn giông tố bão bùng
Lại còn đất lở vô chừng ngựa nghiêng
Quê hương bao nỗi oan khiên
Khắp Nam Trung Bắc mọi miền đắng cay
Nơi này tan nát, trắng tay
Nơi kia điêu đứng, tỏ bày làm sao
Hỏi trời, ông thấp ông cao
Gây chi nông nổi lao đao thế này
Hỏi trời, còn chút thương thay
Đừng gây oan nghiệt đọa đày trần gian
Việt Nam ơi hỡi Việt Nam
Ba Miền nước Việt chứa chan nhau tình
Đan tay cứu lấy quê mình
Đan tâm hàn gắn an bình nhau nghe
Lá me đưa đẩy lá me
Rau đay rau đắng sau hè có nhau !!!

Ánh Đạo Nhiệm Màu

Tháng 01 - 2007
*Kỷ niệm Khóa Tu Học Phật Pháp Kỳ 6
Từ 31-12-06 đến 04-01-07 tại Nam Úc*

Mỗi năm chỉ có một lần
Khóa tu học Phật xoay vần mở ra
Tuyên dương chánh pháp Phật Đà
Thầy trò khắp nẻo gần xa tựu về
Nhận chân bờ giác bến mê
Từ lâu lặn hụp trôi bờ tử sinh
Nhận chân giải thoát vô minh
Từ lâu chìm đắm duyên tình khổ đau
Thầy trò diu dắt qua cầu
Vượt sông mê muội ngập đầu trầm luân
Biết tu, tỉnh mộng giât mình
Quyết theo ánh đạo quang minh dẫn đường
Biết tu, một chữ tỏ tường
Ba rùng giáo lý thông thương cấp kỳ
Không tu, học hiểu chi li
Khác gì thư viện đen sì đã lâu
Cho hay Phật Pháp nhiệm mầu
Lông rùa sừng thỏ biết đâu mà tìm
Thấy không, Đức Phật ngồi yên
Vẽ chi mộng寐 giữa miền Tào Khê
Biết tu, đâu chẳng đường về
Chận đầu sinh tử giác mê dứt liền
Chuông ngân mầu nhiệm thiêng liêng
Vọng vang ánh đạo mọi miền trần gian.

Đóa Hoa Vô Thường

Tháng 01 - 2007

Vô thường một đóa xinh tươi
Từ trong nhân ảnh nụ cười còn vang
Vô thường lướt bóng thời gian
Từ trong thế giới ba ngàn hiển sinh
Tinh anh một khối nguyên trinh
Xuyên bao hữu thể, bóng hình lại qua
Diễm huyền một khối tinh ba
Thong dong sáu nẻo ta bà dạo chơi
Kể từ vô thi lên ngôi
Vô thường mở cửa lỗ bồi hợp tan
Vô chung mờ đáy ngút ngàn
Vô thường ẩn hiện mênh mang chưa thành
Cùng reo vũ trụ vờn quanh

Li ti vật thể treo mảnh thỉnh không
Nụ mai chưa tựa thành bông
Cánh vàng đã gởi điệp trùng hư vô
Mật mù nở đóa tàn khô
Nhị nguyên khép lại đôi bờ rụng rơi
Vô thường còn đó rong chơi
Ngân vang tánh thể ngổ lời hoan ca
Mơ chi một mái quê nhà
Đâu không chấp cánh nở hoa vô thường.

An Giang, quê tôi

(TP Long Xuyên, TX Châu Đốc)
Tháng 3 – 2007

An Giang quê tôi, đầu nguồn Cửu Long
Đón cả hai dòng, ngay từ biên giới
Mênh mông nước chảy, khi xiết khi ròng

Tiền Giang, bên đó anh trồng
Hậu Giang, em đứng chờ mong bên này
Đồng vàng thẳng cánh cò bay
Lúa vàng ửng mộng, đong đầy tình ca
Bao con kênh, rạch, nổi qua
Ghe đi dưới nước, cá sa trên bờ

Em gái Hậu Giang, quê hương tôi đó
An Phú, Châu Phú, còn có Châu Thành
Chợ Mới, Phú Tân, lại có Thoại Sơn
Tân Châu, Tịnh Biên, và Tri Tôn nữa
Lại còn Vàm Láng, Châu Đốc, Thất Sơn

An Giang quê tôi
Lúa thóc đầy đồng
Ghe chạy dưới sông
Cá chèo trên nước

Cuộc sống đậm đà
Tình nghĩa mặn mà
Hậu Giang em đó
Ai còn nhớ không.

Bà Rịa – Vũng Tàu, quê tôi

(Tp Vũng Tàu, Tx Bà Rịa)

Tháng 3 – 2007

Bà Rịa quê tôi, Thành phố Vũng Tàu
Một vùng biển lộng trời xanh
Sóng lướt, thi nhau đuổi gió
Mây bay, rượt bóng trên ngàn

Kia, Xuyên Mộc, Long Đất,
Nọ, Châu Đức, Tân Thành
Con người yêu nắng thấm da
Dân tình thắm nghĩa mặn mà mến nhau
Vũng Tàu, bãi trước, bãi sau
Đưa nhau ra biển, nhớ nhau thì về

Bà Rịa ơi,
Giọt mồ hôi vương mùi biển mặn
Vũng Tàu ơi,
Lộng trùng khơi đẩy sóng vô bờ
Thì thăm biển gọi đêm mơ
Lãng tãng biển nhớ vỗ về có nhau

Bà Rịa quê tôi, thành phố Vũng Tàu
Trăng tàn rơi rụng nơi đâu
Còn đây, bãi trước bãi sau, rì rào
Đón mây, xin hỏi ngàn sao
Đi đâu cũng nhớ, mến nhau thì về.

Bạc Liêu, quê tôi

(Thị xã Bạc Liêu)

Tháng 3 – 2007

Quê tôi, vùng đất Bạc Liêu
Ai nghe có biết nhiều điều hay không
Bạc Liêu, chỉ một dòng sông
Còn toàn kênh, rạch, không thông thì đào
Ở ngay bờ biển, mưa rào
Quanh năm sóng vỗ xạc xào, lạ chưa

Khác nào đem nắng chan mưa
Đem mưa chan nắng, cho vừa hóa công

Bạc Liêu vẫn sống bình yên
Ít sông thì rạch, không kênh thì đào
 Âu ơi, í dẫu
 Í dẫu, âu ơi
Mình làm mình biết mình ơi
Người dân bốn huyện, một đời vẫn vui

Bạc Liêu là xứ quê mùa
Dưới sông cá chột trên bờ Triều Châu
 Chạnh lòng xa xứ đã lâu
Nhớ canh cá chột nhớ câu tiếng Triều

Như Vĩnh Lợi, thì thâm biển cát
Như Giá Rai, Kênh Xáng nối nhau
Như Hồng Dân, nằm kế Gò Quao
Còn Phước Long, hai đầu hai tỉnh

Bạc Liêu quê tôi
Hai tiếng nhiều điều
Hỏi ai, ai nhớ
Con người Bạc Liêu.

Bắc Giang, quê tôi

(TX Bắc Giang)

Tháng 3 – 2007

Nhớ tỉnh Bắc Giang đẹp tuyệt trần
Sông Cầu uốn khúc gặp Sông Thương
Lục Nam thanh tú chìm mây nước
Chân bước đi rồi, dạ vẫn vương

Ai về Bắc Giang, vùng đất quê tôi
Ai đến sông Cầu, ai nhớ sông Thương

Lục Nam, Lục Ngạn mờ sương
Sơn Động, Yên Dũng trên đường đi qua
 Việt Yên, Tân Yên hát ca
Hiệp Hòa trời khúc, đậm đà Lạng Giang
 Nhớ người Hùm Xám dọc ngang
Anh hùng Yên Thế vang vang một thời

Ai về Trung Du,
Khi đến Bắc Giang
Nổi liền Hà Nội,
Băng lên núi rừng

Bước đi, nửa bước nửa dừng
Sông Cầu gợn gợn, sông Thương ngập ngừng
Dừng chân, bước nữa, hay dừng
Sông Cầu vỗ sóng Sông Thương.

Bắc Cạn, quê tôi

(TX Bắc Cạn)

Tháng 3 – 2007

Bắc Cạn quê tôi, nằm giữa Thượng Du
Năm tinh bao quanh, đi đâu không nhớ
Nhớ Sông Cầu thì thăm muôn thưở
Sông Nà Rì tựa cửa Bắc Giang
Nhớ sông Lô, nhớ sông Năng
Nhớ thượng du, nhớ Hồ Ba Bể

Hồ Ba Bể, giữa núi rừng tuyệt thế
Nước trong xanh nhìn trời đất bao la
Như kết tinh thành một dải ngân hà
Mời vũ trụ và trăng sao thăm viếng

Bắc Cạn quê tôi
Như một thân, tựa hình Cao - Bắc - Lạng
Vững như kiềng thạch trụ ba chân
Trải bao phen bèo bọt thế nhân
Vẫn ngạo nghễ đuổi xâm lăng sạch bóng

Bắc Cạn quê tôi
Đây Hồ Ba Bể, đó có Ngân Sơn
Chợ Đồn, Chợ Mới, Na Rì, Bạch Thông
Nhớ thương một mảnh non sông
Thượng du Bắc Cạn một lòng sắt son
Bắc Cạn, cạn mấy không sòn
Cho người Bắc Cạn, vẫn còn nhớ nhau.

Bắc Ninh, quê tôi

(TX Bắc Ninh)

Tháng 3 – 2007

Bắc Ninh quê tôi
Nằm giữa hai bờ trên dòng Sông Đuống
Nhận nước Sông Hồng, chảy về hướng đông
Xuống gặp Sông Thương, đổ sông Thái Bình
Phía bắc còn có Sông Cầu, nối nhịp Bắc Giang

Bắc Ninh quê của chúng mình
Xuất phát tiếng hát câu hò
Tiên Du đưa đây Võ Giàng
Trôi khúc nhịp nhàng quan họ Bắc Ninh

Bắc Ninh, ơi hỡi quê mình
Quốc Võ bên đó, Gia Bình bên đây
Lương Tài xin ngỏ lời này
Từ Sơn dang rộng kết tay Thuận Thành
Yên Phong, còn nói chi anh
Bước đi chẳng nở, bước quanh chẳng về

Ai về Bắc Ninh, trôi về nỗi nhớ
Nhớ Cổ Pháp, dựng xây Nhà Lý
Nhớ Tiên Du, Phù Đổng Thiên Vương
Bát Vân Sơn, lại nhớ Cao Biền
Nhớ quá nhiều, trăm nhớ ngàn thương

Bắc Ninh ta đó nên thơ
Như chim chuyền cánh trên cành líu lo
Líu lo tiếng hát câu hò
Quan họ quan hò, quan họ Bắc Ninh.

Bình Dương, quê tôi

(Thị xã Thủ Dầu Một)

Tháng 3 – 2007

Bình Dương quê tôi
Giữa hai dòng sông
Sông Sài Gòn, Sông Bé
Tiến thẳng về Đồng Nai
Rời tạo nên Nhà Bè

Bình Dương quê tôi
Dĩ An, Thuận An nối liền thành phố
Thủ Dầu Một ra xa
Dầu Tiếng, Phú Giáo giao hòa
Bến Cát, Tân Uyên liên khúc

Dân tình Bình Dương
Hòa ái mến thương
Như Sông Nước Trong
Như Hồ Đá Bàn
Như Hồ Cần Nôm
Hồ Suối Bông Trang

Bình Dương quê tôi
Ngày ngày đổi mới
Người người đi tới
Công nghiệp dựng nên
Bước tiến ngày mai
Rộng mở thênh thang

Bình Dương quê tôi
Còn có Lái Thiêu
Đất cát phì nhiêu
Cây trái bốn mùa
Nếp sống chan hòa
Con người Bình Dương.

Bình Định, quê tôi

(Thành phố Quy Nhơn)

Tháng 3 – 2007

Bình Định quê tôi, đất cày lên sỏi đá
Mỗi năm hai mùa, một nắng một mưa
Biển réo trùng khơi, rừng khuya gió núi
Dòng máu miền trung, dũng khí có thừa

Nhớ thưở nào tháp chàm Chiêm quốc
Nhớ thưở nào nhà Nguyễn Tây Sơn
Ngược thời gian không thể nào hơn
Xuôi thời gian rặng soi sử sách

Quy Nhơn ơi, Vân Canh, Tuy Phước
Phù Cát ơi, Vĩnh Thạnh, Hoài Nhơn

Phù Mỹ ơi, Hoài Ân, An Lão
Đá hay vàng, thử mấy sắt son

Đèo Cù Mông, xuôi Nam, thẳng tiến
Đèo An Khê, vắt vãnh cao nguyên
Sông Hà Thanh xuyên thành ra biển
Sông Lại Giang thẳng tắp Thái Bình

Nhớ không anh, đất cày sỏi đá
Nhớ không em, vùng đất nằm nôi
Dừa Tam Quan, củ mì, của “nẫu”
“Nẫu” ra sao,
“Nẫu” cũng là Bình Định, quê tôi !

Bình Phước, quê tôi

(Thị xã Đồng Xoài)

Tháng 3 – 2007

Bình Phước quê tôi, tay vẫy tay chào
Bao nhiêu đồn điền, cây trái vương cao
Lập ấp khẩn hoang, khai nuông khai rẫy
Đắp xây đời mới, nặng sức cần lao

Khó khăn nào rồi cũng đi qua
Giọt mồ hôi mưa nắng chan hòa
Giữa núi rừng thông thương biên giới
Tay đan tay ôm ấp mọi nhà

Bình Phước quê tôi, ta còn ghi nhớ
Nhớ Đồng Xoài, Đồng Phú năm xưa
Nhớ Bù Đăng, Phước Long chẳng vừa
Còn Lộc Ninh, Bình Long đây nữa
Cả một vùng nghiêng nắng, đổ mưa

Bình Phước quê tôi
Mở thượng nguồn Sông Bé
Rẽ một nhánh Đồng Nai
Mênh mông Bù Gia Mập
Mộng đời, ru Thác Mơ

Bình Phước quê tôi
Một nhánh Đồng Nai
Mở dòng Sông Bé

Mộng đời, ru Thác Mơ.

Bình Thuận, quê tôi

(Thành phố Phan Thiết)

Tháng 3 – 2007

Bình Thuận quê tôi, Phan Thiết hữu tình
Tuy Phong – Phan Rí, ôm ấp Bắc Bình
Đức Linh, Tánh Linh, Hàm Tân, Phú Quý
Anh, Hàm Thuận Bắc, em, Hàm Thuận Nam

Nương sông La Ngà, xuyên qua ba huyện
Theo dòng Sông Cả, giữa phố thanh tao
Đến mũi Kê Gà, viếng thăm Hòn Bà
Đi ra Mũi Né, nhớ ghé Hòn Lao

Ai về Bình Thuận, Phan Thiết quê tôi
Nước mắm thơm thơm, lừng danh Nam Bắc
Hữu xạ nhiên hương
Không thêm không bớt
Quê tôi hiền hòa
Ngọc nhiều, châu sa

Bình Thuận ơi, nghĩa nặng tình nồng
Bình Thuận ơi, biển nhớ chờ sông
Cho người Bình Thuận
Muôn thuở bình mông

Phan Thiết ơi, phố nhỏ quanh phường
Phan Thiết ơi, cỏ ngậm mùi sương
Cho người Phan Thiết
Trọn đời mến thương.

Bến Tre, quê tôi

(Thị xã Bến Tre)

Tháng 3 – 2007

Bến Tre quê tôi
Quê hương của bốn dòng sông

Mạ non nho nhỏ ruộng đồng
Lá dừa không xanh bên cát
Lúa vàng thưa thớt trở bông
Sông Mỹ Tho đi về Cửa Đại
Sông Ba Lai đến Cửa Ba Lai
Sông Hàm Luông mở Cửa Hàm Luông
Sông Cổ Chiên còn đi xa nữa
Bến Tre quê tôi,
Quê hương của bốn dòng sông
Muốn đi cho hết, không ghe thì đò
Qua cầu, xe chạy ro ro
Làm sao nghe được câu hò trên sông
Hò ơi, ơi hò
Ai về, có nhớ ai không
Ai về, ai nhớ, dòng sông, ghe, đò
Mùa hè nắng đỏ, ai lo
Mùa đông lạnh lạnh, ai cho ấm lòng
Hò ơi, ơi hò
Bình Đại ơi, nhớ Châu Thành, Chợ Lách
Mỏ Cà voi, nhớ Thạnh Phú, Giồng Trôm
Còn kia, ai nhớ thương mình
Vân Tiên nhớ mẹ, bóng hình Ba Tri
Hò ơi, ơi hò
Bến phà Rạch Miễu thăm thì
Hỏi người bên đó tên gì,
Ơi hò, hò ơi,
Tên là Bến Tre.

Cà Mau, quê tôi

(TP Cà Mau)

Tháng 3 – 2007

Mũi Cà Mau, ngàn trùng sóng vỗ
Ái Nam Quan, mù tủa sơn khê
Hai đầu kết một bài thơ
Tạo thành hình thể dư đồ Việt Nam

Cà Mau ơi, Thới Bình có nhớ
Từ Đầm Dơi cho tới U Minh
Trần Văn Thời ru hời Cái Nước
Ngọc Hiển chùi mũi nhọn ra khơi

Nhớ thuở nào Nam Kỳ Lục Tỉnh

Nhớ thuở nào Mạc Cửu xa xưa
Nhớ Phan Thanh Giản nặng thề
Vì dân vì nước, tuấn thân, quên mình

Thương U Minh, rừng tràm thâm thấp
Thương Sông Trẹm, nước chảy lờ đờ
Anh đi em ở lại chờ
Bên dòng Sông Trẹm sắc nhòa không pha
Mật mờ Phú Quốc xa xa
Côn Sơn trắng xóa trùng ba sóng cồn
Hòn Khoai nho nhỏ
Rạch Tàu không xa
Cà Mau ơi, Cà Mau ơi !

Cao Bằng, quê tôi

(TX Cao Bằng)

Tháng 3 – 2007

Cao Bằng quê tôi
Ở thượng du, trông đẹp nên thơ
Núi rừng cao, nắng gọi gió mời
Cảnh thiên nhiên, hang động tuyệt vời
Đi đến rồi, luôn nhớ khó quên

Cao Bằng quê tôi
Nhiều sắc dân hòa vui thân ái
Sống hồn nhiên, không kể thiệt hơn
Đối đãi nhau niềm nở, mặn nồng
Đẹp biết bao, hỡi người sơn cước

Ta cùng nhau cất bước đi thăm
Thăm Trà Lĩnh, Hạ Lang, Trùng Khánh
Thăm Hòa An, Bảo Lạc, Bảo Lâm
Thăm Nguyên Bình, Hà Quảng, Thạch An
Đâu cũng Thông Nông, đâu cũng Quảng Hòa

Cao Bằng quê tôi
Sông Bằng Giang ghe thuyền xuôi ngược
Sông Quy Sơn dọc theo biên giới
Khi vượt đèo, khi băng thác
Bản Giốc đây rồi, cột mốc Việt – Trung

Nhớ Cao Bằng, nhớ về Bắc - Lạng
Ngàn năm qua, bạc áo sa trường

Ngàn năm sau, trần thủ biên cương
Cao Bằng ơi, Cao - Bắc - Lạng, nhớ thương.

Cần Thơ, quê tôi

(TP Cần Thơ, TX Vị Thanh)

Tháng 3 – 2007

Cần Thơ quê tôi, thành phố Miền Tây,
trên đồng bằng sông Cửu Long
Cần Thơ quê tôi, nét đẹp Miền Nam,
trên một dòng nước Hậu Giang

Cần Thơ ơi, cây trái xinh tươi
Nụ ươm hoa, trở bông bốn mùa
Cần Thơ ơi, mắt thắm môi cười
Lúa đong đưa, thuyền reo gió nắng

Như Châu Thành, Vị Thanh, Long Mỹ
Như Vị Thủy, Thốt Nốt, Ô Môn
Còn kia Phụng Hiệp vuông tròn
Như trăng mười sáu, thanh hơn trăng rằm

Cần Thơ quê tôi
Đẹp lắm ai ơi
Trường Xuân bên đó
Giai Xuân bên này
Có bờ Kênh Xáng Nàng Mau
Kênh Đứng, Cầu Nhiệm, đọi chèo đi qua

Cần Thơ, một bến sông trăng đó
Một mái chèo đưa đẩy mây trăng
Mây nước đôi bờ lay bóng nguyệt
Cô Hằng thấp thoáng vẽ băng khuâng

Cần Thơ ơi ! Cần Thơ ơi !

Đà Nẵng, thành phố quê tôi

Tháng 3 – 2007

Đã Nẵng mến yêu, thành phố đây rồi
Mây nước đẹp màu, thành phố quê tôi
Có sóng Biển Đông, gập ghềnh bến cảng
Có Ngũ Hành Sơn, ngát ngưỡng lưng đồi

Sông Cầu Đỏ, chia đôi hai ngã
Sông Cu Đê, một bến Kim Liên
Đại bác đi đùng Lan sa Pháp
Của một thời không thể nào quên

Nhớ Hải Châu, Liên Chiểu
Nhớ Sơn Trà, Hoàng Sa
Nhớ Thanh Khê, Hòa Vang, vang mãi
Nhớ con người Đà Nẵng mến yêu

Ai về, chớ có đi
Ai đi, nhớ trở về
Trả quên, còn giữ nhớ
Kim Liên vẹn câu thề

Đã Nẵng quê tôi đó
Đà Nẵng phố phường đây
Đèn mờ giăng giăng mắc
Tình ta mãi đọng đây.

Đắk Lắk, quê tôi

(Thành phố Buôn Ma Thuột)

Tháng 3 – 2007

Buôn Ma Thuột, thành phố cao nguyên
Trù phú, Khang trang, đất bạc, đất vàng
Một thuở xa xưa, hoàng triều cương thổ
Cây rừng, gỗ quý, đồn điền thên thang

Nam, tiếp giáp Lâm Đồng, Bình Phước
Bắc, tiếp nối Gia Lai, Kon Tum

Đông, thông thương Nha Trang, Phú Yên
Tây, băng núi rừng bát ngát Cao Miên

Đắk Lắk, quê hương tôi
Một vùng mênh mông đó
Nghe tiếng Buôn, là biết ai rồi
Nghe tiếng Làng, còn chi nói nữa

Buôn Ma Thuột, đất bạc đất vàng
Cà phê thượng thừa, bậc nhất Việt Nam
Xuất khẩu đông – tây, ngang tầm thế giới
Cao su thượng thặng, lắm mối chào hàng

Buôn Ma Thuột ơi !
Đắk Lắk tôi ơi !
Rừng núi bạt ngàn
Đẹp lắm người ơi !!!

Đồng Nai, quê tôi

(Thành phố Biên Hòa)

Tháng 3 – 2007

Đồng Nai quê tôi, miền đông đất đỏ
Cây trái bốn mùa, xanh ngát nên thơ
Bưởi Biên Hòa, thanh thanh từng tép
Mít Long Khánh, ngọt ngọt đến xơ

Đồng Nai quê tôi, làm sao kể xiết
Đồn điền thẳng tắp, vườn rẫy bạt ngàn
Khi nắng lên, nắng đỏ da vàng
Khi mưa xuống, mưa sa trũng đất

Từ Nhơn Trạch, Long Thành, Xuân Lộc, Long Khánh,
Băng lên trên Định Quán, Tân Phú, Vĩnh Cửu bao la
Len về Thống Nhất, Biên Hòa
Một vùng Đồng Nai, miền đông đất đỏ

Sông Đồng Nai rạt rào sóng vỗ
Sông La Ngà nước chảy âm vang
Cùng đổ vào khu Hồ Trị An
Rồi băng ra Cần Giò thăm biển

Quê hương tôi, đẹp lắm Đồng Nai

Áo quần đất đỏ không phai
Bước đi, bụi bám chân tay
Bước về, bụi vương Đồng Nai, không về.

Đồng Tháp, quê tôi

(TX Sa Đéc, TX Cao Lãnh)

Tháng 3 – 2007

Ai về Đồng Tháp quê tôi
Thẳng cánh cò bay, mây ngàn lướt gió
Gạo trắng trăng thanh, bếp lửa tình nồng
Mùa hè, gọi nắng trên sông
Mùa mưa, vốc nước ven kênh xạc xào
Sông Tiền Giang, rạt rào xanh biếc
Sông Cửu Long, hai nhánh Hậu - Tiền
Ruộng đồng bát ngát phì nhiêu
Phù sa bồi đắp mỹ miều Miền Nam
Ai về Đồng Tháp quê tôi
Thương Tam Nông, Tân Hồng, Hồng Ngự
Thương Sa Đéc, Cao Lãnh, Châu Thành
Lấp Vò, mấp mé Lai Vung
Tháp Mười, ôm ấp Thanh Bình quê tôi
Đồng Tháp ơi,
Đồng Tháp ơi,
Sông Hồ, khúc rẽ Tam Giang
Đông – Tây Tân Thuận, mệnh mang nỗi niềm
Đi đâu cũng nhớ Sông Tiền
Nhớ về Đồng Tháp của miền quê tôi.

Gia Lai, quê tôi

(Thành phố Pleiku)

Tháng 3 – 2007

Gia Lai quê tôi
Thành phố cao nguyên Pleiku
Núi rừng vọn khói, tỏa sương mù
Cây cao gió mát chờ trăng xuống
Đón những vì sao nhấp nháy chơi

Có cô giặt áo ở ven rừng
Mấy chị quây gùi sát mé nương
Mấy anh nhanh tay đào xới rẫy
Lâu lâu xuống phố đôi đôi lần

Gia Lai quê tôi
Dân số gần triệu người
Thượng - Kinh hòa chung sống
Chia nhau tiếng nói cười

Đêm lên, đèn thấp phố
Lấp lánh trăng sao soi
Xa xa rừng núi vắng
Văng vẳng nhạc tung bừng

Bập, bùm, bùm, núi rừng khua tiếng hát
Bập, bùm, bùm, rừng núi gọi lửa lên
Tiếng thanh tao vang lừng như chim hót
Tiếng vỗ tay đom đóp, pháo nổ giòn

Gia Lai quê tôi
Chan hòa điệu sống
Người người vui vầy
Thương quá Gia Lai.

Hà Giang, quê tôi

(TX Hà Giang)

Tháng 3 – 2007

Ai thương nhớ Hà Giang
Quê tôi sông lầm than
Trên thượng du Việt Bắc
Tháng ngày trải gian nan

Ai thương nhớ Hà Giang
Quê tôi luyện thép gang
Cùng người dân sáu tỉnh
Nung máu đỏ da vàng

Sáu tỉnh giao liên, liền biên giới
Trần biên cương, bảo vệ sơn hà
Từ ngàn xưa, bao thế kỷ ông cha
Đến ngàn sau, hàng cháu con dần bước

Vì quê hương, keo sơn quyết sống
Vì tổ quốc, không ngại hy sinh
Hồn sử thiêng, quyền quyền oai linh
Hồn dân tộc, bảo tồn nòi giống

Giống Lạc Hồng, ngàn năm rạng rỡ
Khí hùng anh từ Bắc tới Nam
Từ Cà Mau tới Ái Nam Quan
Dân Việt Nam, nước Việt Nam lưu truyền muôn thuở

Tiếng Sông Lô, đời đời ghi nhớ
Tiếng Sông Gâm, nhắc nhở hôm nay
Tiếng Sông Chảy, đến tận ngày mai
Nhớ sáu tỉnh địa đầu, và thương nhớ Hà Giang.

Hà Nam, quê tôi

(TX Phủ Lý)

Tháng 3 – 2007

Ai về thăm đất Hà Nam
Sông Hồng, Sông Đáy, Châu Giang nổi bờ
Đi qua Phủ Lý nên thơ
Viếng làng Ninh Thái, thờ Lê Đại Hành
Ung Liêm, thờ Đinh Tiên Hoàng
Hai làng quyền khổi Đình – Lê thuở nào
Kiện Sơn, chân núi thì sao
Bồng Nga lặn thế, vua Trần dẫu đây (1)
Viếng thăm Kim Bảng, chưa khuấy
Chùa Bà Đanh, ở chón này, hay sao (2)
Duy Tiên, nằm ở trên cao
Bình Lục, dưới thấp xạc xào gió bay
Lý Nhân, anh ở bên này
Thanh Liêm em đó, cỏ cây tươi màu

Bụi mờ xơ xác bờ lau
Hà Nam ta đó, biển dâu không sồn
Đá vàng thử mấy sắt son
Ta luôn thương nhớ, vẫn còn Hà Nam.

- (1) Vào năm 1384, nước ta bị Ché Bồng Nga sang đánh, Nhà Trần núng thế, phải đem châu báu giấu ở dưới chân núi Kiện Sơn này.
- (2) Thật ra là Chùa Bảo Sơn, huyện Kim Bảng. Chùa tọa lạc sâu trong vùng đồi núi và thung lũng bên bờ Sông Đáy. Trong chùa có thờ tượng một người đàn bà tên là Bà Đanh, có công gìn giữ ngôi chùa này. Xưa kia, vùng này có nhiều thú dữ, rất ít khách vắng lai, họa hoằn một năm đôi lần nhưng phải kéo nhau thật đông mới được. Còn bình thường thì chùa Bảo Sơn vắng ngắt. Nhưng người ta ít gọi vắng như chùa Bảo Sơn, mà thường gọi vắng như chùa Bà Đanh. Vô tình trở thành một câu tục ngữ thông dụng hơn các câu tục ngữ, tuy không biết có Chùa Bà Đanh không và ở đâu, chính thị có thật và ở đây rồi.

Nhớ về Hà Nội

Tháng 3 – 2007

Hà Nội, mến yêu ơi
Ngàn năm văn vật, trên nước non mình
Hà Nội, mến yêu ơi
Cái nôi dân tộc, kết vạm nẻo đường
Giòng giống Tiên Rồng, một cõi quê hương
Hà Nội mến yêu, ba sáu phố phường
Vang khắp đất trời, muôn vạn yêu thương

Mặt Hồ Gươm lung linh mây trời
Mặt Hồ Tây xanh biếc tuyết vời
Hồ Trúc Bạch lượn màu thanh khiết
Hồ Đống Đa gương chiếu rạng soi

Ôi Văn Lang, tiếng nói hồn thiêng
Ôi Hùng Vương, quốc tổ Việt Nam
Ôi Thăng Long, kinh đô trời Nam
Ngàn xưa huy hoàng, ngàn sau rạng rỡ

Thanh Trì, lại nhớ Thanh Xuân
Đông Đa, lại nhớ Bà Trưng
Ba Đình, băng qua Cầu Giấy
Từ Liêm, bắt mạch Tây Hồ

Anh ở Gia Lâm, tôi bờ Hoàn Kiếm
Em đi Đông Anh, tôi về Sóc Sơn
“Dù cho nước chảy đá mòn”
Ngàn năm văn vật, vẫn còn thên thang

Hà Nội ơi, dấu xưa còn đó
Hà Nội ơi, ba sáu phố phường
Thủ đô non nước của mình
Thủ đô tổ quốc Việt Nam.
Hà Nội ơi, Hà Nội ơi !!!

Hà Tây, quê tôi *(TX Hà Đông, TX Sơn Tây)* Tháng 3 – 2007

Nhớ tỉnh Hà Tây thật mến thương
Bức tranh trần thế quả không lường
Danh lam thắng cảnh trêu năm tháng
Nữ kiệt anh hùng rạng bốn phương

Ngô Quyền, Bồ Cái, nhớ Ba Vì
Núi Tản, Sông Đà, tiếc Mỹ Nương
Mỹ Đức kỳ quan, thăm Hương Tích
Hát Giang trầm mặc nhớ Trưng Vương

Kìa, em chiếc áo lụa Hà Đông
Kìa, anh cột cách ở Sơn Tây
Hoài Đức, Ứng Hòa, Phúc Thọ đó
Phú Xuyên, Chương Mỹ, Thường Tín đây

Hà Tây quê tôi,
Quốc Oai, Thanh Oai vờn sắc thê
Thạch Thất, Đan Phượng, lượn tứ thân
Không riêng áo lụa Hà Đông ấy
Mặc khách phong trần đãi thế nhân

Hà Tây anh đi
Hà Đông em đợi
Hà Tây đâu rồi

Áo lụa Hà Đông.

Hà Tĩnh, quê tôi

(TX Hà Tĩnh, TX Hồng Lĩnh)

Tháng 3 – 2007

Đi về Hà Tĩnh, nhớ gì không anh
Đi về Hà Tĩnh, nhớ gì không em
Cánh đồng muối trắng, da nắng hoen vàng
Tình sâu nghĩa nặng, biển nhớ mênh mang

Nhớ Thạch Hà, nhớ về Hà Tĩnh
Nhớ Nghi Xuân, nhớ dòng Sông Lam
Thương Hồng Lĩnh, thương qua Cam Lộ
Thương Đức Thọ, thương qua Hương Sơn
Hương Khê thương nhớ Vũ Quang
Cẩm Xuyên - Kẻ Gỗ, Kỳ Anh không sòn
Lại còn thương nhớ Hoành Sơn
“Hoành Sơn nhất đại”, keo sơn muôn đời

Qua Đèo Ngang, nhớ về Bà Huyện
Bà Huyện Thanh Quan, với Vịnh Đèo Ngang
“Dừng chân đứng lại trời non nước
Một mảnh tình riêng ta với ta”

Đi về Hà Tĩnh, còn nhớ không anh
Đi về Hà Tĩnh, còn nhớ không em
Đèo Ngang bên đó, Sông Lam bên này
Tình sâu nghĩa nặng nào khuây
Nhớ về Hà Tĩnh, đong đầy tình ta.

Hải Dương, quê tôi

(TP Hải Dương)

Tháng 3 – 2007

Quê tôi ở tỉnh Hải Dương
Có nhiều sông rạch, ruộng vườn tốt tươi
Lúa vàng, reo nắng mỉm cười
Đồn điền, đón gió mở lời hoan ca
Trồng chè, bông vải, cà phê
Ngô, khoai, đậu, sắn, và dâu nuôi tằm
Bình Giang liền với Cẩm Giàng
Kế bên Thanh Miện, Ninh Giang, Tứ Kỳ
Thanh Hà, Gia Lộc ta đi

Kim Thành, Nam Sách thăm thì bên sông
Bước qua để nhớ Kinh Môn
Ghé thăm Kiếp Bạc, gợn hồn Chí Linh
Đền thờ Hưng Đạo thánh minh
Ba phen đại thắng Nguyên Mông kinh hoàng
Kiếp Bạc vách núi thành đồng
Góp phần giữ nước như sông Thái Bình
Hải Dương non nước quê mình
Nhớ bông dệt vải, nhớ tầm thơm tơ
Đi đâu cũng nhớ thương về
Hải Dương còn đó câu thề năm xưa.

Hải Phòng, quê tôi

(TP Hải Phòng, TX Đồ Sơn)

Tháng 3 – 2007

Hải Phòng phố cảng mênh mông
Nguyên Vĩnh Bắc Bộ, biển đông nơi này
Hải Phòng năm cửa sóng lay (1)
Bức tranh thủy mặc tô bày Đồ Sơn
Đồ Sơn lại nhớ Sầm Sơn
Còn kia kiêu diễm Hạ Long tuyệt vời
Biển đông như đã đón mời
Bước đi chạnh nhớ Vũng Tàu, Nha Trang
Trở về thành phố Hải Phòng
Thành phố kỹ nghệ, kinh thương quê mình
Mười hai quận huyện thênh thênh
Mỗi nơi một vẻ như mình với ta
Nhắc qua Cát Hải, Cát Bà
Năm riêng ốc đảo mặn mà biển khơi
Hải Phòng tôi đó ai ơi
Khi ra Bắc Bộ đừng quên Hải Phòng
Bao phen chiến thắng ngoại xâm
Bạch Đằng dậy sóng, bạt hồn Bắc phương
Bao phen xâm thực Tây Phương
Bắc Bộ dậy sóng tư lừng hồn ai
Cũng đừng ngấm ghé ngày mai !!!

(1) Sông Thái Bình chạy ra cửa Thái Bình. Sông Văn Úc chạy ra cửa Văn Úc. Sông Lạch Tray chạy ra cửa Lạch Tray. Sông Cửa Cấm chạy ra Cửa Cấm. Sông Bạch Đằng chạy ra cửa Nam Triệu.

Hòa Bình, quê tôi

(TX Hòa Bình)

Tháng 3 – 2007

Quê em ở xứ Hòa Bình
Lắng nghe em kể xứ mình cho nha
Quê em rừng núi không hà
Một con sông chính, Sông Đà xinh xinh
Đổ vào hồ lớn Hòa Bình
Nước ăm ắp nước, băng mình chảy đi
Chảy đi còn nhắc thăm thì
Muôn tìm bóng nước, bước qua Sông Hồng
Người Mường sống thật là đông
Xen lẫn người Thái sớm hôm vui vầy
Người Kinh cũng kéo lên đây
Chan hòa êm ấm đong đầy tình ca
Lạc Sơn trông vẻ thật thà
Kỳ Sơn kết nghĩa mặn mà Lương Sơn
Yên Thủy, Lạc Thủy không sòn
Tân Lạc, Đà Bắc trắng vờn ven sông
Mai Châu e ắp ngóng trông
Cao Phong tao nhã mến lòng Kim Bôi
Như trăng nghiêng nửa lưng đồi
Như sao nhấp nháy ngỏ lời xa xa
Hòa Bình em đó, thật mà
Có ai muốn biết, ghé qua Hòa Bình
Bờ cây khép lá lưu hình
Núi rừng bỏ ngỏ tự tình non cao
Biết đâu, xin hỏi trăng sao !!!

Hung Yên, quê tôi

(TX Hưng Yên)

Tháng 3 – 2007

Hung Yên em ở Trung Châu
Chạy từ Sông Luộc nhập lưu Sông Hồng
Hưng Yên em toàn đồng bằng
Nhiều con sông rạch ngập ngoằng đi qua
Em không nói tiếng kiêu sa
Nhất Kinh Kỳ, nhì Phố Hiến, thật là quê em
Văn Giang sánh bước Văn Lâm
Khi qua Kim Động, nhớ thăm Ân Thi
Mỹ Hào, Yên Mỹ thăm thì
Khoái Châu trắng vợn, nhớ gì đêm thâu
Hỏi nàng Tiên Lữ về đâu

Phù Cừ lên tiếng đã lâu lâu rồi
Hưng Yên em đó, ai ơi
Bên thòì Hà Nội, bên thòì Hà Đông
Bên thòì áo lụa phơi sông
Bên thòì áo gấm giữa dòng thành đô
Hưng Yên, một thoáng xa mơ
Thôi, không đi nữa, trở về Hưng Yên.

Khánh Hòa, quê tôi

(TP Nha Trang, TX Cam Ranh)

Tháng 3 – 2007

Ai có về Nha Trang
Miền thùy dương cát trắng
Giữa trời mây xanh biếc
Mênh mông rải nắng vàng

Khánh Hòa, quê tôi đó
Gom vẻ đẹp thiên nhiên
Tranh thêu, còn thiếu nét
Hoa gấm, còn thiếu duyên

Khánh Sơn, Khánh Vĩnh, Vạn Ninh
Đẹp thay Diên Khánh, vẹn tình Trường Sa
Ninh Hòa, ân nghĩa thiết tha
Cam Ranh mây nước mặn mà thùy dương
Trông xa ra biển điệp trùng
Cầu Đá, Hòn Yến, gọi hồn Hòn Tre

Nha Trang, em có nghe
Vỗ về, sông Bến Cát
Khói tỏa, hồ Đá Bàn
Sương phủ, đầm Nha Phu

Dốc đá, in hình soi sóng vỗ
Triền đồi, bóng nguyệt lộng trùng dương
Nha Trang sơn thủy hữu tình đó
Tình nhớ, thương tình, vạn nhớ thương.

Kiên Giang, quê tôi

(TX Rạch Giá, TX Hà Tiên)

Tháng 3 – 2007

Kiên Giang quê tôi, sông nước đôi bờ
Ai đi có nhớ, ai về có thương
Một dòng bên đục bên trong
Ai về Miệt Thứ, ai mong nhớ người

Kiên Giang quê tôi, một trời thương nhớ
Nhớ Rạch Giá, An Minh, Vĩnh Thuận
Nhớ Hà Tiên, Tân Hiệp, Kiên Lương
Châu Thành, Hòn Đất, Giồng Trôm
An Biên qua bến nổi liền Gò Quao
Còn kia Phú Quốc xa xa
Hòn Nghê, Hòn Rái, Hòn Tre, Mũi Dừa
Rạt rào sóng đẩy xa đưa
Thuyền không đợi bến chưa vừa lòng ai

Hà Tiên quê tôi,
Điểm cuối Miền Nam, giáp Miên giáp Thái
Rạch Giá quê tôi,
Đền Nguyễn Trung Trực, uy hiển thánh linh
Chở che non nước của mình
Chan hòa vui sống, dân tình ấm no

Hà Tiên ơi, thạch động nên thơ
Rạch Giá ơi, sóng bạc xa mờ
Một sông nước chảy hai bờ
Bên trong bên đục, ai chờ nhớ ai.

Kon Tum, quê tôi

(Thị xã Kon Tum)

Tháng 3 – 2007

Quê em ở xứ Kon Tum
Núi rừng réo gọi Trường Sơn
Miên, Lào, hai phương góp gió
Đêm về tắm ánh trăng sao

Quê em ở xứ Kon Tum
Nhạc rừng vi vu tiếng hát
Chim rừng lạnh lốt ngân vang

Phát phơ áo bay đón nắng
Bước đi thoăn thoắt nhịp nhàng

Dak Su, dak Nghe, dak Poine
Bao con sông nhỏ ngoan hiền
Nai vàng thông dong bờ suối
Là quê tôi đó, Kon Tum

Anh có nghe Đăk Hà, Đăk Tô
Anh có nghe Đăk Gle, Ngọc Hồi
Em Kon Plông, Sa Thầy
Giữa miền cao nguyên đó

Người đồng bằng, lên cao, mới khó
Người miền cao xuống thấp, dễ ơi
Bập bùng xa đũa nhảy lửa
Ấm êm một mái cuộc đời

Anh cất chòi, cao cao mé núi
Em lều tranh, thấp thấp ven rừng
Cho rừng nghiêng nghiêng bóng núi
Chan hòa, cuộc sống Kon Tum.

Lâm Đồng, quê tôi

(TP Đà Lạt, TX Bảo Lộc)

Tháng 3 – 2007

Đà Lạt mên yêu, thành phố sương mù
Lâm Đồng núi rừng, một vùng mênh mông
Nói đến Việt Nam, nơi nào nghỉ mát
Đà Lạt ứng liền, bậc nhất Việt Nam

Đà Lạt mên yêu, thành phố sương mù
Suối Vàng, Suối Bạc, nét đẹp thiên thu
Có Hồ Xuân Hương, có Hồ Than Thở
Đồi Thông Hai Mộ, như một giấc mơ

Kia, Lâm Hà, Bảo Lâm, Cát Tiên
Kia, Đức Trọng, Đạ Huoai, Đạ Tẻh
Di Linh, Bảo Lộc, nổi tiếng danh trà
Đơn Dương châu thành, lâm sản Lạc Dương

Đà Lạt mên yêu, thành phố sương mù
Một lần đến rồi, ai nhớ, ai quên

Gởi gió ngàn bay, gởi làn mây trắng
Trăng gác đầu non, phố lạnh lên đèn

Đà Lạt ơi, thành phố sương mù
Đà Lạt ơi !
Đà Lạt ơi !
Thành phố tôi yêu.

Lai Châu, quê tôi

(TX Điện Biên Phủ)

Tháng 3 – 2007

Quê em vùng Lai Châu
Hoàng Liên Sơn, bước mau
Vàng trắng nghiêng đỉnh đầu
Óng vàng soi mái tóc

Quê em vùng Lai Châu
Gió rừng phơn phớt má
Nắng rừng xuyên kẽ lá
Rơi giọt nắng loanh quanh

Trung – Lào, hai phương mỗi mắt
Ngắm nhìn cô gái Lai Châu
Trăng sao, dỗi hờn man mác
Thế nhân, dễ mấy tìm cầu

Hoàng Liên Sơn cao nhất
Chỉ tâm tắc, tiếc thôi
Buồn không, người phương ấy
Đừng mơ ước chi nào

Quê em vùng Lai Châu
Đẹp từ bên Mường Lay
Đẹp đến chốn Mường Lè
Nhờ Sìn Hồ, Phong Thổ
Nên đẹp như Tòa Chùa

Anh đứng từ Tuần Giáo
Anh đứng từ Điện Biên
Nhìn bỗng lai tiên cảnh
Lai Châu, đẹp nhất mọi miền.

Lạng Sơn, quê tôi

(TX Lạng Sơn)

Tháng 3 – 2007

Lạng Sơn quê tôi
Một trong 6 tỉnh địa đầu phương Bắc
Một trong cửa ngõ đường bộ, gần nhất thủ đô
Quê hương ta, vẻ vang sự nghiệp, cơ đồ
“Anh hùng tử, khí hùng bất tử”

Nhớ Đồng Đăng, mắt hoen mờ lệ sử
Nhớ Chi Lăng, bạc phai áo chiến bào
Văn Lãng, Cao Lộc rạt rào
Lộc Bình, Văn Quan tê tỉ

Tràng Định giữ yên vị trí
Đình Lập trấn thủ biên cương
Bình Gia, nhắc đến nhớ thương
Bắc Sơn, Hữu Lũng khói hương chưa tàn

Lạng Sơn quê tôi
Có động Tam Thanh
Có Phố Kỳ Lừa
Anh quyết Kỳ Cùng
Em nhớ Vọng Phu

Quê tôi ở tỉnh Lạng Sơn
Sắt son không nhạt, đá mòn không phai
Lạng Sơn tình sử vương dài
Vẽ tranh bất tuyệt treo đài biển dâu
Sơn hà Nam quốc minh châu
Việt Nam sông núi, địa đầu Lạng Sơn.

Lào Cai, quê tôi

(TX Lào Cai, TX Cam Đường)

Tháng 3 – 2007

Lào Cai quê tôi,
Ngảng đầu phương Bắc, chân duỗi phương Nam
Như Hồng Hà nước chảy mênh mang
Như thượng du, núi rừng hùng vĩ

Thủ phủ Lào Cai, trấn ngay Hà Khâu
Bát Xát đây, vách núi thành đồng
Mường Khương đây, sừng sững non sông

Một động thủ, Bảo Yên, Bảo Thắng

Yên Bàn, ngẩng lưng trời, đỡ nắng
Than Uyên, trèo dốc đá, che mưa
Sa Pa, tuyết nhân thế bốn mùa
Thử hỏi, tìm đâu ra trong hoàn vũ

Thiên nhiên, khéo dày công từ thuở
Khi đất trời chuyển mạch lúc hồng hoang
Một Sa Pa, không thể có đâu hơn
Hoa vũ trụ, thắm tô vùng Việt Bắc

Lào Cai ơi, hoàng hôn chưa kịp tắt
Thấp khung trời đã có ánh sao đêm
Hay vàng trăng khi khuyết tận đáy liềm
Ta vẫn có Sa Pa, lòng lộng quá.

Long An, quê tôi

(Thị xã Tân An)

Tháng 3 – 2007

Long An quê tôi,
Vàm Cỏ Đông, Vàm Cỏ Tây, đi về một mối
Tân Hưng, Vĩnh Hưng, Mộc Hóa, bên này
Đức Huệ, Đức Hòa, Bến Lức, bên kia
Tân Thạnh, Thạnh Hóa hát ca
Thủ Thừa, Tân Trụ, chan hòa Tân An
Cần Giuộc, Cần Đước vang vang
Cho dòng Vàm Cỏ lan man Châu Thành

Long An quê tôi, ai còn có nhớ
Lòng Nhật Tảo, xác tàu còn đó
Nguyễn Trung Trực, sử tích lưu danh
Nêu cao chí khí hùng anh
Của người dân Việt ngàn năm không sờn

Long An quê tôi,
Hàng dừa nước thẹn thùng khép lá
Tà áo ai gió phát bay bay
Gạo Nàng Thơm ửng nắng hây hây
Khóm Lương Hòa dịu ngọt thanh thanh

Vàm Cỏ Đông, anh đi
Vàm Cỏ Tây, em đợi

Những bờ kênh giao nối
Trăng lẫn sóng thì thắm

Long An quê tôi
Sông nước mênh mang
Thơm thơm mùa lúa mới
Ươm tình sông chứa chan.

Nam Định, quê tôi

(TP Nam Định)

Tháng 3 – 2007

Nam Định quê tôi ai có nhớ
Vùng đất thanh bình giữa hai sông
Biển đông sóng vỗ reo bờ cát
Sông Đáy cong cong đỡ Sông Hồng

Nhớ Ý Yên, nhớ về Giao Thủy
Nhớ Trực Ninh, Nam Trực, Xuân Trường
Nhớ Mỹ Lộc, Vụ Bản, Nghĩa Hưng
Thương Hải Hậu sông trăng đầy sóng

Chờ ngày lên, Thái Bình gọi nắng
Đợi đêm về, gác mái hoàng hôn
Để lắng nghe nỗi nhớ chưa mòn
Nhớ Phủ Giầy - Quỳnh Hoa Công Chúa (1)

Và để nhớ, Đền Thành Vàng muôn thuở (2)
Nơi sản sinh những người kiệt xuất Nhà Trần
Dù trải qua : phong sương, tuế nguyệt, phù vân
Không phai mờ những tấm gương rạng soi kim cổ

Nhớ không anh, Nam Định quê tôi
Nhớ không em, Nam Định quê tôi
Sử tích còn ghi
Lưu truyền mãi mãi.

- (1) Công Chúa Liễu Hạnh, dân đất Bắc tôn là Bà Chúa Liễu Hạnh, lập đền Phủ Giầy tại Vụ Bản để thờ Bà. Tục truyền, bà là một vị tiên tên Quỳnh Hoa, bị đày xuống trần gian, thời Vua Lê Anh Tôn, làm con của ông Lê Thái Công, thôn Vân Cát, xã Yên Thái, Vụ Bản.
- (2) Đền Thành Vàng, được lập để thờ các vua Nhà Trần, tại làng Tức Mạc, huyện Mỹ Lộc. Làng Tức Mạc là quê hương chính của các vua Nhà Trần vậy.

Nghệ An, quê tôi

(TP Vinh, TX Cửa Lò)

Tháng 3 – 2007

Quê tôi vùng đất Nghệ An
Nghĩa Đàn thơm tiếng, Nam Đàn thơm danh
Hưng Nguyên sát thành phố Vinh
Nghị Lộc ngấm ghé xinh xinh Cửa Lò
Diễn Châu cát trắng nên thơ
Quỳnh Lưu sóng vỗ ven bờ biển đông
Quỳ Châu tựa cửa Quế Phong
Quỳ Hợp vén lối Con Công, Tân Kỳ
Yên Thành lên tiếng thăm thì
Đô Lương ai nhớ, ai về Thanh Chương
Anh Sơn có nhớ Kỳ Sơn
Bên dòng Sông Cả, Tương Dương ai cùng
Nghệ An rừng núi chập chùng
Trường Sơn mờ khói vẫy vùng biển khơi
Nghệ An thế núi lưng đồi
Đi đâu cũng nhớ tình người Nghệ An.

Ninh Bình, quê tôi

(TX Ninh Bình, TX Tam Điệp)

Tháng 3 – 2007

Ninh Bình quê tôi, cực nam đất Bắc
Gối đầu Thanh Hóa, cực bắc Miền Trung
Bên dòng Sông Đáy, nước chảy vang vang
Nhìn ra biển khơi, trùng trùng sóng vỗ

Hoa Lư xưa, cờ lau Bộ Lĩnh
Là kinh đô, một thuở Đinh – Lê
Tam Điệp xưa, Hưng Đạo quyết thề
Đình Công Tráng, một thời kháng Pháp

Ai về Ninh Bình, vùng đất quê tôi
Thăm Gia Viễn, Nho Quan đưa tay bên đó
Thăm Yên Mô, Yên Khánh nối tay bên này
Còn Kim Sơn lác biển sóng lay
Như bàn tay đỡ vòm trời thơ mộng

Nhớ không em, sông Vân, núi Thúy (1)
Nhớ không em, thạch động Thiên Tôn
Hoa Lư ơi, nước chảy đá mòn

Còn Ninh Bình, còn đây thương nhớ.

(1) Sông Vân gọi đủ là sông Vân Sàng. Núi Thúy gọi đủ là núi Dục Thúy.
Sông Vân bao bọc ba mặt quanh núi Thúy, núi Thúy chỉ còn một mặt dính vào đất liền, ngay giữa tỉnh lỵ.

Ninh Thuận, quê tôi

(Thị xã Phan Rang)

Tháng 3 – 2007

Ai về Ninh Thuận, quê hương tôi
Phổ cát bụi bay, gọi nắng bốn mùa
Gắn liền Phan Rang, Tháp Chàm trầm lắng
Để nhớ nhung thừa, một thoáng xa xưa

Phan Rang tôi ơi !
Tháp Chàm tôi ơi !
Đôi mắt xa đưa, hoen mờ cổ sử
Có những đêm về, hồn mộng Chiêm xưa
Lệ thấm bờ mi, nhỏ giọt thấm mưa
Khói tỏa bay bay, như tháp hương Chàm

Ninh Thuận quê tôi
Vật đổi sao dời
Nước lợ cát bồi
Mây trắng mênh mang

Kìa, Ninh Phước, Ninh Hải
Kìa, Bác Ái, Ninh Sơn
Bao sông Con, đổ về Sông Cái
Lại, Cà Ná, Mũi Dinh, Hòn Đỏ, Hòn Chông

Anh và tôi, chan hòa điệu sống
Tôi và anh, muối mặn tình nồng
Nước chảy qua cầu
Biển lắng chìm sâu
Nước chảy qua cầu
Biển lắng chìm sâu.

Phú Thọ, quê tôi

(TP Việt Trì, TX Phú Thọ)

Tháng 3 – 2007

Phú Thọ quê tôi

Nửa thời gói mộng thượng du
Đồi cao núi thẳm sương mù rừng sâu
Nửa thời gói mộng trung châu
Hai miền xuôi - ngược, bắc cầu lại qua
Kinh – Hoa - Mường – Mán chan hòa
Đồn điền, nương, rẫy, đơm hoa bốn mùa
Ruộng đồng phe phẩy gió lùa
Tre, mây, gỗ, lá nấng mưa che mình
Hồng Hà uốn khúc lượn quanh
Sông Lô, sông Hắc, nước xanh xanh rì
Khởi từ thành phố Việt Trì
Em thì Thanh Thủy, anh thì Lâm Thao
Thanh Ba rẽ lối Sông Thao
Hạ Hòa hai nửa nằm cao trên đầu
Đoan Hùng núi nhớ rừng sâu
Yên Lập cây cối nhuộm màu Thanh Sơn
Phù Ninh gió thoảng từng cơn
Tam Nông xuống thấp mưa nguồn bụi bay
Miền Xuôi miền Ngược tháng ngày
Anh bên núi dốc, em đây lưng đồi
Nhớ thương Phú Thọ ai ơi
Tình người Phú Thọ vang lời hát ca.

Phú Yên, quê tôi

(Thị xã Tuy Hòa)

Tháng 3 – 2007

Quê hương tôi, vùng đất Phú Yên
Không giàu sang, lắm bạc, nhiều tiền
Nhưng hai hai, chung đôi sánh bước
Nên muôn đời không thể nào quên

Huyện Sông Cầu, còn có Sông Cầu
Huyện Sông Hinh, bên Hồ Sông Hinh
Lại Đồng Xuân, Sơn Hòa kết mối
Còn Tuy An, sát nách Tuy Hòa

Sông Đà Rằng, vòng quanh uốn khúc
Sông Kỳ Lô, dẫn lối xa xa
Cù lao Xanh, thì thắm biển nhớ
Biển bao la, vỗ, Hòn Mái Nhà

Phú Yên ơi, quê hương ta đó
Tuy Hòa ơi, thị xã nên thơ

Gôi hai phương, hai đèo, hai ngã
Nên đi đâu, đi khó, dễ về

Tôi đưa anh đi về
Tôi đưa em đi về
Hai ngã, hai đèo
Vùng đất Phú Yên.

Quảng Bình, quê tôi

(TX Đồng Hới)

Tháng 3 – 2007

Ai về Quảng Bình, vùng đất quê tôi
Dừng chân đứng lại đôi lời nhớ ghi
Đến đây, đừng có ngại chi
Nỗi niềm còn đó, ai vì, có nghe

Đến Đồng Hới, thăm thì biển gọi
Đến Quảng Ninh, thăm thăm Hạ Lào
Sông Gianh ơi, hồn sử rạt rào
Lệ Thủy ơi, lung linh Bến Hải
Nhớ Bố Trạch, lại thương Quảng Trạch
Nhớ Tuyên Hóa, lại thương Minh Hóa

Biển Đông ngàn sóng
Trường Sơn ngàn trùng
Thương quá Quảng Bình
Nói Bắc liền Nam

Tự ngàn xưa, là tiền đồn bảo quốc
Mấy trăm năm, làm đầu cầu mở cõi xuyên Nam
Bắt ngang Đồng Hới - Quảng Bình
Nước non một giải, quê mình thăm tươi

Quảng Bình, vùng đất quê ta
Còn thêm thạch động Phong Nha tuyệt vời
Dừng chân, nhắn gửi đôi lời
Quảng Bình tôi đó, muôn đời nhớ thương.

Quảng Nam, quê tôi

(TX Tam Kỳ, TX Hội An)

Tháng 3 – 2007

Hội An - Quảng Nam, thành phố cổ
Tam Kỳ thị xã, kết tơ duyên
Cho người xứ Quảng, quê tôi đó
Địa linh nhân kiệt của một miền

Điện Bàn, Đại Lộc, nổi Duy Xuyên
Hiệp Đức, Quế Sơn, kết Huyện Hiên
Nam Giang, Phước Sơn, Trà My nữa
Thăng Bình, Tiên Phước, dẹt Núi Thành

Trăng gió hữu tình soi non nước
Thu Bồn quyền quỵện hát Vu Gia
Cửa Đại, An Hòa, reo Dung Quất
Quảng Nam tôi đó, đượm tình ca

“Eng, không eng, tết đèn đi nghèo”
“Úi chui choa, ngọt lựa, tơ tầm” (tơ tầm)
Thương quá chừng cái xứ Quảng Nam
Nói một lời đóng cột mất đình

Nhớ miền trung Quảng Nam yêu dấu
Ta hẹn nhau, cùng đón nhau về
Thời gian gợi nhớ trôi năm tháng
Ta đón nhau về, trọn tình quê.

Quảng Ngãi, quê tôi

(Thị xã Quảng Ngãi)

Tháng 3 – 2007

Quê hương tôi Quảng Ngãi cần khô
Mé gói cao nguyên, mé võ bờ
“Quảng Ngãi hay lo” là thế đó
Của, thời, gian khó, có công cho

Quảng Ngãi ơi tình nghĩa nặng tình
Ngay đầu đời thưở mới vừa sinh
Khi lớn lên đi đây đi đó
Đi đến đâu cũng nhớ quê mình

Nhớ : Sơn Hà, Sơn Tịnh, Sơn Tây
Nhớ : Bình Sơn, Lý Sơn, dấn lòng
Thương : Đức Phổ, Nghĩa Hành, Tư Nghĩa

Thương : Ba Tơ, Mộ Đức, Minh Long

Trà Bồng nhẹ ru Trà Khúc
Nam Châm sóng đẩy Sa Huỳnh
Sông Vệ ngập ngừng Cửa Lở
Chợ Chùa thư thả ngắm trăng

Quảng Ngãi ơi !
Quảng Ngãi ơi !
Dù sống ở đâu
Lòng nhớ dặn lòng !

Quảng Ninh, quê tôi

(TP Hạ Long, TX Cẩm Phả, TX Mông Cái, TX Uông Bí)

Tháng 3 – 2007

Quảng Ninh, sơn thủy nhất trời đông
Như một kỳ quan, đó Hạ Long
Như một Trúc Lâm, đó Yên Tử
Nhắc hai, cũng đã nhất non sông

Quảng Ninh quê tôi
Tỉnh cực bắc còn reo sóng biển
Tỉnh đầu tiên, liền biển giáp Trung Hoa
Tỉnh ven biển, gỏi núi rừng chát ngát
Nghề biển voi đầy, nghề quặng phủ trầm kha

Cẩm Phả ơi, nhớ Vân Đồn, Móng Cái
Yên Hưng ơi, nhớ Hoàn Bò, Bình Liêu
Uông Bí ơi, nhớ Quảng Hà, Ba Chẽ
Tiên Yên ơi, nhớ Cô Tô, Đông Triều

Quảng Ninh quê tôi, lạ không anh
Với ba Thị xã, một tỉnh thành
Hỏi nơi nào một thành ba thị
Ngoài Quảng Ninh, không thể có thêm

Hạ Long khéo vẽ bức dư đồ
Thạch động nghiêng trời, đầy sóng xô
Tiên cảnh cố châu xin đến viếng
Thế nhân tám tấc, ngủ còn mơ.

Quảng Trị, quê tôi

(TX Quảng Trị, TX Đông Hà)

Tháng 3 – 2007

Ai về Quảng Trị, quê hương tôi
Nửa mảnh căn khô, vắt núi đồi
Nửa mảnh chênh vênh, trèo biển cả
Hỡi người Quảng Trị của tôi ơi

Đây, Đa Krông, Hương Hóa, Gio Linh
Kia, Cam Lộ, Triệu Phong, Đông Hà
Vĩnh Linh, Hải Lăng, hai đầu hai ngã
Ngược ra Miền Bắc, xuôi về Miền Nam

Ri, Bến Hải, đây rồi
Rúa, Thạch Hãn, kia thôi
Soi Cửa Tùng, Cửa Việt
Nhớ quê tôi đời đời

Nhớ Cổ Thành còn lưu dấu tích
Nhớ đến thời mở nước xa xưa
Nhớ lần ranh con dò vĩ tuyến
Quảng Trị ơi, biết nói sao vừa

Tôi đi về Quảng Trị quê tôi
Thắp ngọn đèn khuya viết những lời
Tình tự, nỗi niềm trao nhau đó
Cho người Quảng Trị của tôi ơi.

Sài Gòn, thành phố mến yêu

Tháng 3 – 2007

Sài Gòn, thành phố mến yêu
Phố xá công viên, thanh tú mỹ miều
Hạnh phúc phú cường, vươn cao rực sáng
Sức sống thăng hoa, đẹp nhất đô thành

Sài Gòn, hòn ngọc viễn đông
Ba trăm năm rạng rỡ non sông
Ba trăm năm đi vào lịch sử
Vang danh bốn phương, giòng giống Lạc Hồng

Sài Gòn, còn nhớ không em
Bốn tỉnh ven biên, bảo bọc châu thành
Mười một quận năm nào
Nay phát triển hăm hai

Từ Quận 12, băng ra Thủ Đức

Bình Chánh, Hóc Môn, đi tới Củ Chi
Bình Thạnh, Phú Nhuận, ta bước chân đi
Gò Vấp, Tân Bình, hòa vang lên tiếng
Nhà Bè, Cần Giờ, còn nhớ không em

Sài Gòn, còn nhớ không em
Nhớ Chợ Bến Thành, nhớ phố Thanh Đa
Nhớ Chợ An Đông, nhớ Bến Bạch Đằng
Nhớ sông Nhà Bè, phân hai nước chảy

“Nhà Bè, nước chảy chia hai
Ai về Gia Định, Đồng Nai thì về”
Nhà Bè, nước chảy đó đây
Ai về bên đó, bên đây thì về.

Ôi, nhớ Sài Gòn, thành phố mến yêu
Nhớ những đêm khuya, nhớ những buổi chiều
Nhớ lúc lang thang, đèn mờ giăng mắc
Để nhớ Sài Gòn, thành phố tôi yêu.

Nhớ Sài Gòn

Tháng 3 – 2007

Sài Gòn ơi !
Nhớ Sài Gòn, dâng tràn trong nỗi nhớ
Nhớ Sài Gòn, ôi niềm nhớ không tên
Có những đêm, rơi vào giấc ngủ quên
Choàng thức dậy, giọt buồn lăn trên má

Sài Gòn ơi !
Nhớ Sài Gòn, con đường nào xanh lá
Con đường nào, in dấu, bước chân đi
Chiếc lá khô phơi cát bụi thâm thì
Phố xá khuya, đèn mờ giăng xanh đỏ

Nhớ Sài Gòn, nét đan thanh kết sử
Ba trăm năm, hòn ngọc viễn đông
Ba trăm năm, minh châu trời Nam
Cho nước Việt thành ba miền rạng rỡ

Sài Gòn ơi !
Nhớ Sài Gòn, lâng lâng trong nỗi nhớ
Nhớ hừng đông, nắng gọi, phố vươn lên

Nhớ chiều về, nắng ngủ, kéo hoàng hôn
Nhớ phố thị, về khuya, còn vui sống

Sài Gòn ơi !
Nhớ Sài Gòn, như tình yêu muôn thưở
Nhớ Sài Gòn, như tình nhớ thiết tha
Thời gian qua, không nhòa nhạt phôi pha
Thời gian tới, vẫn ngời ngời tươi sáng

Sài Gòn ơi,
Sài Gòn ơi,
Hòn ngọc viễn đông
Minh châu trời Nam,
Rực sáng !!!

Sơn La, quê tôi

(TX Sơn La)

Tháng 3 – 2007

Quê em miền Sơn La
Núi đồi vang tiếng hát ca
Chim muông hòa reo trời khúc
Nhạc rừng theo gió bay xa

Quê em miền Sơn La
Nước reo róc rách Sông Đà
Nước reo gập ghình Sông Mã
Rì rào suối nhỏ ngân nga

Từ Quỳnh Nhai, đến Sông Mã, Thuận Châu
Từ Mai Sơn, đến Mường La, Yên Châu
Bắc Yên, Phù Yên hai mối
Mộc Châu kê gỏi mộng đầu

Quê em miền Sơn La
Núi liền Thanh Hóa thật xa
Chạy lên trùng trùng Việt Bắc
Bờ Tây, bát ngát Thượng Lào

Sơn La quê em
Ngàn cây reo gió
Ngàn lá đón sương
Ngọn cỏ bên đường
Ghi dấu thương thương

Sơn La quê em
Hốc đá làm nhà
Núi đồi che nắng
Rừng kín đan mưa
Thiên nhiên hòa vang tiếng hát
Hát cùng cô gái Sơn La.

Sóc Trăng, quê tôi

(Thị xã Sóc Trăng)

Tháng 3 – 2007

Ai về Sóc Trăng, quê hương tôi
Cuối dòng Hậu Giang, cát lở bồi
Biển Đông tràn sóng, thi nhau vỗ
Chan bờ muối mặn, sóng đầy vơi

Ai về Sóc Trăng, thương người Việt – Miên
Cả hai chung sống, qua rạch, qua kênh
Múa “Lâm Thâm” nhẹ nhàng uốn khúc
Giải xà rộng muôn sắc muôn màu

“Bòn tau na”, ai biết đâu
Long Phú bên đó, Vĩnh Châu bên này
Thạnh Trị, Mỹ Tú, dang tay
Kê Sách rộng mở, đong đầy Mỹ Xuyên

Như Biển Đông rạt rào sóng biếc
Như Hậu Giang, cuối ngọn vơi đầy
Sóc Trăng tôi đó, còn đây
Việt – Miên hòa ái, vui vầy tình ca

Sóc Trăng quê tôi
Muối mặn mềm môi
Đi đâu cũng nhớ
Nhớ về Sóc Trăng.

Tây Ninh, quê tôi

(Thị xã Tây Ninh)

Tháng 3 – 2007

Ai về Tây Ninh, vùng đất quê tôi
Tòa thánh Tây Ninh, hoành tráng huy hoàng

Có núi Bà Đen, uy linh ngự trấn
Có Vàm Cỏ Đông, bàng bạc vô vàn

Dương Minh Châu, Gò Dầu, Trảng Bàng bên đó
Bốn huyện giáp Miên, liên tiếp bên này
Tân Châu, Tân Biên, rừng thiêng biên giới
Châu Thành, Bến Cầu, sóng nước nhẹ lay

Kia, Hồ Dầu Tiếng, mênh mông
Kia, bờ Suối Đá, là ngà
Rời Cà Tum, Xa Mát
Rời Nước Đục, Tha La

Tây Ninh, quê hương tôi
Từ thời mở nước lâu rồi
Một phần sinh thể Việt Nam
Bảo tồn đến tận ngày mai

Ai về Tây Ninh, vùng đất quê tôi
Đất thánh, núi Bà
Tình nghĩa mặn mà
Nước chảy đá mòn
Không thưở nào phai.

Thái Bình, quê tôi

(TX Thái Bình)

Tháng 3 – 2007

Ai về Thái Bình quê hương tôi
Đồng bằng lớn nhất xứ trung châu
Bốn sông thì thăm reo biển cả
Phù sa màu mỡ đất tô bồi

Em đứng Sông Hồng, anh chờ Sông Luộc
Em Sông Trà Lý, anh Sông Diêm Hộ, ra khơi
Bốn dòng nếm biển mặn môi
Thái Bình thấm thiết vang lời hát ca

Ta sẽ đi thăm
Tiền Hải, Thái Thụy ven bờ
Quỳnh Phụ bên đó đợi chờ Vũ Thư

Kiến Xương thơ mộng lắm ư
Đông Hưng bèn gót bước qua Hưng Hà

Nhớ về Thái Bình
Viếng Chùa Keo, thăm Khổng Minh Không (1)
Viếng Tiên La, thăm Bát nọ phù Tướng (2)
Và còn nữa, biết bao đền thờ quyện khói
Để nhớ Thái Bình, vùng đất quê tôi.

- (1) Chùa Keo nằm tại làng Dũng Nghĩa, có thờ Thiền sư Khổng Minh Không, một quốc sư thời nhà Lý.
- (2) Làng Tiên La, có đền thờ Bà Bát nọ phù Tướng, một nữ tướng của Hai Bà Trưng.

Thái Nguyên, quê tôi

(TP Thái Nguyên, TX Sông Công)

Tháng 3 – 2007

Thái Nguyên tôi ở trung du
Trung châu cũng giáp, thượng du cũng liền
Sông Cầu đồng thấp một miền
Băng lên rừng núi triền triền mênh mông
Chiều về, đổ bóng hoàng hôn
Đầu hôm, đã hiện vàng trăng óng vàng
Có nhiều hang động mênh mang
Danh lam thắng tích khang trang mỹ miều
Thái Nguyên tôi thật đáng yêu
Chứa chan sự sống, nâng niu dân tình
Phú Bình hoa lá xinh xinh
Phú Lương tươi tốt, ven mình bên sông
Đồng Hỷ nhớ viếng Chùa Hang
Đại Từ ân đức, an nhàn Phổ Yên
Định Hóa núi thẳm rừng thiêng
Võ Nhai đồi dốc nối liền thượng du
Thái Nguyên quê của ta ơi
Bên Hồ Núi Cốc, ngỏ lời nhau nghe
Đi đâu cũng nhớ trở về
Thái Nguyên yêu dấu, ước thề có nhau
Dù cho mưa dãi nắng dẫu
Nhớ thương một thuở ban đầu Thái Nguyên.

Thanh Hóa, quê tôi

(TP Thanh Hóa, TX Bỉm Sơn, TX Sầm Sơn)

Tháng 3 – 2007

Thanh Hóa quê tôi, non sông liền mối
Hai mươi bốn huyện, nối kết liên đài
Một thành phố, hai thị xã hoa cài
Tạo thành khối sơn lâm trấn thủy

Ai về Thanh Hóa, có nhớ Sầm Sơn
Nhớ Bim Sơn, lại nhớ Nga Sơn
Nhớ Triệu Sơn, lại nhớ Quan Sơn
Còn đây Cẩm Thủy, Thọ Xuân thưở nào
Sơn sơn, thủy thủy thanh tao
Cho người Thanh Hóa rạt rào mến thương

Núi Tùng ơi, Triệu Trinh lưu dấu
Tây Đô ơi, nghĩa sĩ anh linh
Lam Sơn ơi, áo vải phật Minh
Dựng xây non nước của mình
Ngàn năm còn đó, bóng hình không phai

Thanh Hóa quê tôi,
Khi thời phát nghĩa dựng cờ
Khi thời gói mộng trăng mơ đẹp tình
Đi đâu cũng nhớ quê mình
Bên dòng Sông Mã, nặng tình thiết tha.

Thừa Thiên, quê tôi

(Thành phố Huế)

Tháng 3 – 2007

Ai đã từng biết Huế,
Quê hương tôi, vùng đất thần kinh
Vọng Cố Đô, trăm thương ngàn nhớ
Thừa Thiên ơi, in bóng vương hình

Bao lăng tẩm, đền đài, còn đó
Nội - ngoại thành, di tích, còn đây
Cầu Trường Tiền, sáu vại, mười hai nhịp
Dòng Hương Giang, năm tháng vơi đầy

Hương Thủy, Hương Trà, a, A Lưới
Quảng Điền, Phong Điền, phú, Phú Vang
Nam Đông bên nó, ni Phú Lộc
Mô, ghé Phú Bài, tề Thuận An
(Cánh gió – Phú Bài, nước – Thuận An)

Ai đã từng biết Huế
Ai chưa biết chi ai
Cố đô xa xưa đó
Nay tình kết phương dài

Đàn Nam Giao, ai thương ai nhớ
Núi Ngự Bình, ai ngắm ai trông
Nón bài thơ nghiêng nghiêng mái đây
Mỗi đi về, còn nhớ, đêm đông !!!

Đèo Hải Vân, thiên nhai vọng nguyệt
Biển Thái Bình, hải giác chờ trăng
Hai phương há biết làm sao trọn
Hèn chi man mác ánh trăng ngàn.

Tiền Giang, quê tôi

(TP Mỹ Tho, TX Gò Công)

Tháng 3 – 2007

Tiền Giang quê tôi, đẹp lắm ai ơi
Đẹp như sông nước, của người Tiền Giang
Mới vừa ghé đến Mỹ Tho
Đã nghe thơm phức, Nàng Thơm - Chợ Đào
Đông – Tây, dừng bước chưa qua
Có con nhạn trắng la đà Gò Công
Cái Bè, Cai Lậy ven sông
Kênh Xáng – Tân Phước, chèo ghe Châu Thành
Tiền Giang quê tôi,
Cửa ngõ xuôi Nam
Đầu cầu Đồng Tháp
Mỹ Thuận ơi, biết mấy trăm năm
Dừng chân mỗi gôi, chưa qua đước phà
Mỹ Thuận ơi, thương quá hôm nay
Hai bên mấy lối, xe qua ào ào
Cảm cơ công đức thanh cao
Tặng thêm sức sống ngọt ngào Miền Nam
Tiền Giang ơi,
Tiền Giang ơi,
Gò Công, nhạn trắng la đà
Mỹ Tho, ai nhớ Chợ Đào – Nàng Thơm

Trà Vinh, quê tôi

(Thị xã Trà Vinh)

Tháng 3 – 2007

Quê em, ở sát biển Đông
Hai bên mấp mé, hai sông, mấy bờ
Cổ Chiên, hai nhánh lững lờ
Hậu Giang, hai nẻo, đợi chờ Biển Đông
Đố anh, có biết đâu không
Trà Vinh em đó, biết không, chưa nào
Cầu Ngang, ngay cửa Cung Hầu
Trà Cú, cuối ngọn của dòng Hậu Giang
Men lên, sẽ gặp Tiểu Cần
Cầu Kè, một mối, có ngần ngại chi
Càng Long, kẻ đó bước đi
Qua Sông Láng Thè, gặp ngay Châu Thành
Muốn đi Duyên Hải không anh
Bốn mùa sóng vỗ gập ghình Biển Đông
Ai về, có nhớ ai không
Trà Vinh em đó, chờ mong ai về.

Tuyên Quang, quê tôi

(TX Tuyên Quang)

Tháng 3 – 2007

Tuyên Quang quê tôi, giữa miền thượng du
Rừng núi điệp trùng, dốc đèo hiu hắt

Lâm sản, khoáng sản, mở một trời gai góc
Rẫy bắp, nướng khoai, nằm vắt vãnh lưng đèo
Nhà lá, nhà sàn, đeo vách đá cheo leo
Người Tuyên Quang, vẫn bình yên vui sống

Mường, Mán, Thổ, Mèo cùng nhau đồng vọng
Như núi rừng hòa điệp khúc ngân vang
Đưa tay lên, vói được ánh trăng vàng
Xòe bàn tay, đón ngàn sao lấp lánh

Mùa hè đến, đâu cần máy lạnh
Mùa đông về, không đung bếp ga
Người dân tôi chẳng ngại những trăm kha
Vẫn sinh tồn và ngày ngày vươn tới

Tuyên Quang quê tôi
Tiếng Sông Lô, băng thác ghềnh nhấn gỏi

Tiếng Sông Gâm, vượt đèo dốc kêu vang
Cho người dân sống Tuyên Quang
Chiêm Hóa vờn núi, Na Hang đùa rừng
Hàm Yên, cây cối chập chùng
Yên Sơn đeo đá, vui cùng Sơn Dương
Tuyên Quang tình tự vẫn vương
Tuyên Quang thẳng tiến trên đường tương lai.

Vĩnh Long, quê tôi

(Thị xã Vĩnh Long)

Tháng 3 – 2007

Quê tôi, vùng đất Vĩnh Long
Hai sông nước chảy song song hai bờ
Cổ Chiên, Sông Hậu nên thơ
Có Sông Mang Thít, se tơ hai dòng
Long Hồ, hai nửa ven sông
Vũng Liêm cũng thế, Trà Ôn cũng đồng
Bình Minh, sánh bước Tam Bình
Không kênh thì rạch, vẹn tình đôi ta
Vĩnh Long vui sống chan hòa
Cù Lao Cái Các cùng Cù Lao Mây
Vĩnh Long tôi ở bên này
Qua Cầu Mỹ Thuận, miền Tây đây rồi
Muốn thăm nét đẹp Cần Thơ
Cái Vồn – Bình Thủy, ngang bờ Hậu Giang
Vĩnh Long, còn đó âm vang
Ai qua, có nhớ bên đàng, Vĩnh Long.

Vĩnh Phúc, quê tôi

(TX Vĩnh Yên)

Tháng 3 – 2007

Vĩnh Phúc quê tôi
Nằm bên Sông Lô, kết thương Sông Hồng
Bạch Hạc bây giờ, là Phong Châu xưa
Kinh đô Hồng Bàng, từ thời khai quốc
Tuế nguyệt rêu mờ, nền cũ nắng mưa

Vĩnh Phúc quê tôi
Là quê hương Trưng Nhị, Trưng Trắc
Bạc Nữ Vương non nước trời Nam
Thân nữ nhi trăm mình Sông Hát

Mê Linh ngàn năm, hình bóng không nhòa

Vĩnh Phúc quê tôi
Vĩnh Tường ơi
Nhớ đèn thờ đời Hùng Vương mười tám
Hồn phách My Nương, phảng phất nơi này
Thổ Tang ơi,
Nhớ Nguyễn Thị Giang tử tiết nơi đây
Ta bước chân đi, sương khói bay bay

Vĩnh Phúc quê tôi
Nhớ Vĩnh Yên ngàn xa xưa đó
Nhớ Vĩnh Lạc gói mộng Mê Linh
Nhớ Vĩnh Tường ôm ấp Bình Xuyên
Lập Thạch nào ngăn cách Tam Dương

Đầm Vạc hoàng hôn, đèn lên thấp phỏ
Tam Đảo sớm chiều, đái khách vẫn lai
Nhớ hương xưa, lối cũ hoa cài
Ngân tình dài, Vĩnh Phúc quê tôi.

Yên Bái, quê tôi

(TP Yên Bái, TX Nghĩa Lộ)

Tháng 3 – 2007

Quê tôi, Yên Bái sao quên
Ba con sông lớn tạo nên hình hài
Sông Đà, réo rắt ngân dài
Sông Hồng, uốn khúc miệt mài thời gian
Sông Chảy, nước chảy mênh mang
Hồ Thác Bà, rộng thênh thang giữa rừng
Yên Bái vang tiếng anh hùng
Mười ba nghĩa sĩ chống phường thực dân
Mù Căng Chải, những phong trần
Trạm Tấu, Nghĩa Lộ, Trấn Yên đường đường
Lục Yên, em đó thương thương
Vấn Yên em đó, vấn vương những chiều
Yên Bình, dáng vẻ yêu kiều
Thác Bà gợn sóng, tơ điều, nhớ ai
Khí hùng Yên Bái không phai
Mười ba nghĩa sĩ, phương đài thơm hương
Thương Cô Bắc, ngủ khám đường
Thương Cô Giang, ngủ cố hương của người
Rung rung nước mắt mỉm cười

Việt Nam muôn thuở của người Việt Nam
Yên Bái ơi !
Yên Bái ơi !
Rạng danh nét sử đān thanh
Anh đi, em ở, chờ anh trở về
Trở về, nguyên vẹn ước thề
Như hình với bóng, không hề nhạt phai.